

บทที่ 4 การนำเสนอข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลสรุปที่ได้จากการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบสังเกต การณ์แบบมีส่วนร่วมควบคู่กับ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากประเด็นที่ได้ตั้งไว้เพื่อใช้ในการตอบปัญหานำการวิจัยที่กล่าวถึงในบทที่ 1 ต่อไป โดยแบ่งข้อมูลเป็น 3 ส่วนตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างคือ

1. ข้อมูลพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
2. ข้อมูลพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
3. ข้อมูลพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 3

ในการนำเสนอผลข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยอาศัยการนำเสนอโดยลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งลำดับข้อมูลดังนี้

- ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
- พฤติกรรมก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะ
- พฤติกรรมขณะใช้สื่อคาราโอเกะ
- พฤติกรรมหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ
- ลักษณะของสถานบริการที่กลุ่มตัวอย่างเลือก

รายละเอียดของข้อมูลมีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น เนื่องจากสมาชิกทุกคนเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเดียวกันมาก่อนสมาชิกของกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกเพศชาย 2 คน คือนิวและแพท กับสมาชิกเพศหญิง 3 คน คือ ดุ่ย ไร่ และอ้น (ดูตารางที่ 4.1) ขณะที่เรียนอยู่นั้นกลุ่มนี้เคยทำกิจกรรมต่างๆทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยด้วยกันอยู่เสมอ เช่น กิจกรรมรับน้อง การออกค่ายและการท่องเที่ยวต่างจังหวัดซึ่งในขณะที่เรียนอยู่นั้นในกลุ่มนิยมการท่องเที่ยวยามราตรีด้วยกันเสมอ เมื่อเรียนจบแล้วสมาชิกในกลุ่มบางคนแยกย้ายไปศึกษาต่อทำให้สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนน้อยลง สมาชิกที่เหลือจึงพยายามดำรงกลุ่มนี้ต่อไปด้วยการนัดพบกันอยู่เสมอ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของสมาชิกกลุ่มที่ 1

	ดู๋ย	อ๋น	ไอ้	นิว	แพ็ท
อายุ	23	22	23	24	24
เพศ /สถวน	หญิง/โสด	หญิง/โสด	หญิง/โสด	ชาย/โสด	ชาย/โสด
ภาพ					
เครื่องมือสื่อสาร	- โทรศัพท์ มือถือ - บัตรเครดิต - รถยนต์	- เพจเจอร์ - รถยนต์	- โทรศัพท์ มือถือ - รถยนต์	- โทรศัพท์ มือถือ - บัตรเครดิต	- โทรศัพท์ มือถือ - เพจเจอร์ - รถยนต์
รายได้	9,000	11,000	มากกว่า 20,000	15,000	มากกว่า 15,000
การศึกษา	ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.โท	ป.ตรี
ภูมิลำเนา	กทม.	กทม.	กทม.	กทม.	กทม.
อาชีพ	พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน บริษัทเอกชน	ว่างงาน	พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน บริษัทเอกชน และค้าขาย

กิจกรรมคาราโอเกะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สมาชิกกลุ่มนิยมใช้ร่วมกัน ผู้ที่ชักนำกิจกรรมนี้เข้ามาคือ ดู๋ย เนื่องจากดู๋ยมีความสนิทสนมกับรุ่นพี่ที่นิยมใช้สื่อคาราโอเกะ เมื่อได้ไปบ่อยครั้งดู๋ยจึงชักชวนเพื่อนในกลุ่มให้ไปลองใช้โดยเริ่มไปครั้งแรกประมาณ 5ปีก่อนที่ “แคทอายส์” ซึ่งเป็นสถานบริการคาราโอเกะภายในโรงแรมเมอริเดียน เพรสซิเดนท์

สาเหตุในการเลือกการใช้สื่อคาราโอเกะเป็นกิจกรรมของกลุ่มที่นิยมกระทำร่วมกันของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นั้น เนื่องจากคาราโอเกะเป็นสื่อที่มีลักษณะเอื้อให้สมาชิกกลุ่มได้มีเวลาในการพูดคุยร่วมกันมากกว่าสื่ออื่นๆเช่น การชมภาพยนตร์ การไปเที่ยวดิสนีย์แลนด์ อีกทั้งสถานบริการคาราโอเกะมีเวลาทำการในตอนกลางคืน ซึ่งลักษณะการพบปะสังสรรค์ของกลุ่มมักเป็นช่วงเวลานั้นเช่นกัน สถานที่และบริการอื่นๆเช่น ห้างสรรพสินค้า หรือร้านอาหารมักจะปิดก่อน ทำให้เกิดช่วงเวลาที่สื่อคาราโอเกะสามารถสอดแทรกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี

“นิว” สมาชิกผู้ชายคนหนึ่งของกลุ่ม มีลักษณะบุคลิกเปิดเผย ร่าเริง เขามีเพื่อนนอกกลุ่มมากมาย และรู้จักสถานที่ต่างๆ ที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา สมาชิกในกลุ่มจะทราบดีว่า นิวเป็นสมาชิกอันดับต้นๆ ในกลุ่มที่ชอบการร้องเพลงคาราโอเกะมาก ดังนั้นการไปคาราโอเกะจึงเป็นกิจกรรมที่มักจะทำร่วมกันเมื่อมีนิวรวมอยู่ด้วย นิวบอกว่าเขาไม่ได้บังคับให้ทุกคนมาคาราโอเกะ แต่เกือบทุกครั้งสมาชิกในกลุ่มมักยอมรับการไปคาราโอเกะ เนื่องจากไม่มีกิจกรรมอื่นๆ ที่ดีไปกว่าการใช้คาราโอเกะอีกแล้ว โดยเฉพาะกิจกรรมยามราตรี เช่น การไปดิสโก้เทคซึ่งมักจะเริ่มเมื่อเวลาดึกมากแล้ว ในขณะที่สถานคาราโอเกะส่วนมากจะเปิดบริการตั้งแต่หัวค่ำจึงมีความเหมาะสมที่สุดในการวอร์มอัพให้ร่างกายได้แสดงออกก่อน

การใช้สื่อคาราโอเกะครั้งแรกของนิวนั้นเริ่มจากที่บ้านของเขาเอง โดยการใช้เครื่องเล่นเลเซอร์ดิสก์คาราโอเกะที่แถมมากับเครื่อง เขาเล่าว่าในครั้งแรกรู้สึกว่าร้องตามไม่ค่อยทันทั้งที่เคยได้ยินเพลงนั้นมาก่อน ต้องอาศัยการอ่านจากเนื้อร้องที่วางอยู่ข้างใต้ และไม่มีความตื่นเต้นไม่ตื่นเต้นเท่าไรนักเพราะเป็นการร้องในบ้าน ผู้ฟังเป็นญาติพี่น้องที่คุ้นเคย หลังจากนั้นนิวจึงหาโอกาสมาใช้สื่อคาราโอเกะในสถานบริการคาราโอเกะโดยสถานที่ที่เขาเลือกนั้นต้องเป็นสถานบริการคาราโอเกะที่มีลักษณะเป็นห้องส่วนตัวและมีความเป็นส่วนตัว ปราศจากความวุ่นวายเป็นหลัก

นิวก้าวถึงประสบการณ์การร้องเพลงคาราโอเกะครั้งแรกของเขาว่า การได้ร้องเพลงคาราโอเกะนั้นจะช่วยบรรเทาความรู้สึกตึงเครียดต่างๆ ได้ เมื่อได้ร้องเพลงออกมานั้นความกังวลต่างๆ ก็จะหายไป ในครั้งแรกที่เขาร้องคาราโอเกะต่อหน้าเพื่อนๆ เขาพบว่า เมื่อได้ร้องออกไปสักประโยคประกอกับเมื่อมองไปรอบๆ และไม่มีใครสนใจ คอยวิพากษ์วิจารณ์มากนัก ทำให้เขาเกิดความมั่นใจ และร้องเพลงต่อไปได้จนจบ

นอกจากนี้นิวได้เปิดเผยความรู้สึกว่า การร้องคาราโอเกะนั้นเป็นเหมือนการได้ผ่อนคลายความเครียด เมื่อได้ใช้สื่อคาราโอเกะแล้วทำให้ ความเครียด ความกังวลต่างๆ ที่มาจากงานที่ทำ เรื่องเพื่อนรวมทั้งเรื่องอื่นๆ ที่มีอยู่ก่อนร้องเพลงนั้นหายไปได้ชั่วขณะหนึ่ง แม้กระทั่งความรู้สึกหดหู่จากความรักที่ไม่สมหวังโดยเขากล่าวว่า

นิว “แม้กระทั่งเวลาอกหัก เราก็มาร้องเพลงที่นี่ให้เพื่อนฟัง ร้องเพลงไปร้องให้ไป ไม่ต้องอายใคร ดีเสียอีก ได้เพื่อนๆ คอยปลอบใจ”

อย่างไรก็ตามมีสมาชิกในกลุ่มที่ 1 คนหนึ่งคือ “แพ็ท” ที่ไม่แสดงบทบาทการเป็นผู้แสดง โดยไม่เข้าร่วมการกิจกรรมเพลงใดๆเลยทั้งการเลือก การร้องเพลง แต่นั่งร่วมวงอยู่ด้วยตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกิจกรรม เมื่อได้พูดคุยทำให้ทราบว่าพฤติกรรมดังกล่าวมีสาเหตุมาจากนิสัยส่วนตัวของเขา ผิดกับทัศนคติเดิมที่มีต่อการใช้สื่อคาราโอเกะตั้งแต่เริ่มใช้สื่อเป็นครั้งแรก

แพ็ท เป็นสมาชิกชายอีกคนหนึ่งแต่แพ็ทจะไม่ร้องเพลงในกิจกรรมคาราโอเกะของกลุ่มนี้เลย เนื่องจากเขามีความเห็นว่าการกิจกรรมคาราโอเกะเป็นกิจกรรมที่แปลกไปจากกิจกรรมบันเทิงอื่นๆ และตัวเขาเองตามปกติมีนิสัยเป็นคนเงียบไม่ชอบการแสดงออก เหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมคาราโอเกะแต่ละครั้งของแพ็ทจึงเป็นการไปร่วมเพื่อเก็บบรรยากาศ เป็นการได้นั่งร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่เขาคุ้นเคย เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขายังมีส่วนร่วมอยู่ ยังคงสังกัดอยู่กับกลุ่มนี้ อีกทั้งตัวเขาเองก็ไม่ได้รังเกียจกิจกรรมอีกต่อไปแล้ว ทั้งที่ในครั้งแรกๆที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้นั้นเขาเกิดความเบื่อหน่าย บางครั้งถึงกับนั่งหลับ เขาเรียนรู้ในภายหลังว่าถ้าหากเขาปฏิบัติตนเช่นนั้นต่อไป เพื่อนก็จะไม่ชวนเขามาทำให้รู้สึกเหมือนถูกทิ้ง ไม่ทราบข่าวคราวความเป็นไปของกลุ่มและคนอื่นๆในที่สุด

สมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มเข้าใจเรื่องนี้ดีจึงไม่มีใครส่งอัลบั้มเพลงและไมโครโฟนให้แพ็ท แพ็ทมักจะนั่งบริเวณริมสุดของโซฟาเสมอ แต่ในความรู้สึกของเขาบางครั้งก็อยากร้องเพลงขึ้นมาบ้าง เมื่อมีเพลงของนักร้องชายที่เขาชอบมากๆเช่น อ่ำ อัมรินทร์ แต่เขาไม่กล้าขอเพื่อนร้องเพราะกลัวเพื่อนๆตกใจ

นิวและแพ็ทสมาชิกชายทั้งสองคนในกลุ่มนี้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งเรื่องบุคลิกท่าทางและการแสดงออก โดยนิวจะเปิดเผยกว่าแพ็ทจึงทำให้เขาเป็นจุดสนใจของกลุ่มมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเลือกเปิดเพลง การจ่ายเงิน หรือ การเลือกสถานที่ สมาชิกในกลุ่มมักให้ความสำคัญกับนิวเสมอ เนื่องจากในกลุ่มเห็นว่า แพ็ทไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น ไม่ร้อง ไม่เลือก ไปที่ไหนก็ได้ อย่างไรก็ตาม ซึ่งอัน สมาชิกหญิงคนหนึ่งในกลุ่มกล่าวว่าการมีสมาชิกเพศชายร่วมด้วยในกิจกรรมกลุ่มนั้นจะมีความรู้สึกมั่นใจปลอดภัยกว่าการไปเที่ยวในหมู่ผู้หญิงล้วน ซึ่งพ่อแม่ของอันมักจะสอบถามอยู่บ่อยครั้งว่ามีใครไปด้วยบ้าง ท่านจะรู้สึกสบายใจถ้ามีเพื่อนผู้ชายที่ท่านรู้จักไปด้วย

พฤติกรรมก่อนการใช้คาราโอเกะ

จากการสอบถามพบว่าสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 มีความคาดหวังว่าการใช้สื่อคาราโอเกะจะนำมาซึ่งความบันเทิงภายในหมู่คณะ การพบปะสังสรรค์ภายในกลุ่ม การแลกเปลี่ยนข่าวสารของสมาชิก

เนื่องจากการพบปะของกลุ่มไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยจึงจำเป็นต้องมีการยืนยันที่แน่นอนจากสมาชิกกลุ่มก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะในแต่ละครั้งว่า สมาชิกที่เข้าร่วมนั้นสะดวกและสามารถมาได้ครบ โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีการนัดหมายกันล่วงหน้าก่อนทั้งนี้เพราะปัจจุบันสมาชิกในกลุ่มต่างมีหน้าที่การงานต้องรับผิดชอบ การนัดหมายแต่ละครั้งจึงเกิดขึ้นก่อนการทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 วัน เพื่อให้เกิดความแน่นอนว่ากิจกรรมจะเกิดขึ้นจริงๆ เพราะมีบางครั้งที่มีการนัดหมายอย่างไม่เป็นทางการก่อนแต่เมื่อถึงวันที่นัดกันจริงสมาชิกในกลุ่มมาเพียงไม่กี่คน ในการนัดหมายแต่ละครั้งผู้นำความคิดเห็นของกลุ่มคือ ดุ้ยกับนิว (เพศหญิงและชาย) ซึ่งมีการติดต่อพูดคุยกันเป็นประจำทางโทรศัพท์ทั้งสองคนจะเป็นผู้ชักชวนเพื่อนในกลุ่มมาพบกัน เพื่อทานข้าวและสังสรรค์ หลังจากที่ได้คุยกับนิวตกลงกันเรื่องสถานที่ได้เรียบร้อยแล้ว ติดต่อสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มแล้ว ก็มักจะมีการโทรพูดคุยกันอีกครั้งเรื่องผลสรุปที่แน่นอน ดุ้ยกล่าวว่าในการนัดหมายกันนั้นจำเป็นต้องมีการยืนยันก่อนวันนัดให้แก่สมาชิกทุกคน โดยเขาจะรับหน้าที่ในการจัดการหาวันว่างของเพื่อนๆให้ตรงกัน และ ติดต่อเพื่อนในกลุ่มด้วยวิธีต่างๆโดยเครื่องมือสื่อสาร คือ โทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ และเพจเจอร์มีส่วนอย่างมากในการนัดหมาย ในบางครั้งนอกจากการติดต่อทางโทรศัพท์และเพจเจอร์แล้วยังมีการใช้ อีเมล (E-mail หรือ Electronic Mail) ช่วยในการสื่อสารด้วย แน่แน่นอนว่าจะต้องมีการโทรศัพท์ย้ำว่าจะนัดกันที่ไหน เวลาอะไร และมีใครไปบ้างในวันนั้นอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากไม่มีการโทรศัพท์ยืนยันที่แน่นอน สมาชิกในกลุ่มจะเป็นอันตรายว่านัดครั้งนี้ถูกยกเลิกแล้ว โดยปกติแล้วกลุ่มจะเลือกนัดกันในชวงเย็นวันเสาร์ ทั้งนี้เพราะสมาชิกในกลุ่มบางคนต้องทำงานในวันเสาร์ด้วย

แต่ทว่ากล่าวว่าการนัดหมายกันในแต่ละครั้ง ดุ้ยมักจะฝากข้อความทางเพจเจอร์ถึงสถานที่นัดหมาย เวลา และสมาชิกกลุ่มที่จะเข้าร่วมด้วยโดยจะเพจมาในช่วงบ่ายวันศุกร์ ดังนั้นถ้าในบ่ายๆของวันศุกร์เขาไม่ได้รับเพจจากเพื่อนในกลุ่มนั้นแสดงว่า เขามีเวลาว่างในช่วงคืนวันเสาร์ สามารถนัดหมายกับเพื่อนกลุ่มที่ทำงานแทนได้

ในการนัดหมายกันนั้นสมาชิกกลุ่มมีการพึ่งพาอาศัยกันด้วยในลักษณะการไปรับไปส่ง เพื่อนสมาชิกในกลุ่มที่มีบ้านอยู่ไม่ไกลกัน เช่น ดุ่ยมักจะไปรับอันซึ่งมีบ้านอยู่ใกล้เคียงกันก่อน เพื่อจะได้มีเพื่อนเดินเล่นชื่อของก่อนถึงเวลานัด เช่น การนัดหมายครั้งแรกของกลุ่มนี้ที่ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูล พบว่าดุ่ยจะไปรับอันที่บ้านแถวจรัญสนิทวงศ์ก่อนแล้วจึงมาที่นัดหมายคือเวสต์เทรต-เซนเตอร์ก่อนเวลานัด เมื่อมาถึงสมาชิกกลุ่มทั้งสองคนยังไม่เข้าไปที่ร้านบานาน่าบีชที่นัดหมายในเวสต์เทรตเซนเตอร์ทันทีแต่จะเดินเล่นก่อนเนื่องจากยังไม่ถึงเวลา ทั้งสองคนไปถึงก่อนเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ทั้งนี้อันและดุ่ยทราบมาก่อนดีแล้วว่าสมาชิกในกลุ่มมาไม่ตรงเวลานัดเท่าไรนักจึงเดินเล่นกันจนเลยเวลานัดแล้วจึงเข้าไปที่ร้านอาหารซึ่งปรากฏว่ายังมาไม่ถึงเป็นกลุ่มแรก ดังนั้นทั้งสองจึงสั่งอาหารในส่วนของตนก่อนและใช้โทรศัพท์โทรตามเพื่อนๆทั้งทางเพจเจอร์และมือถือ อันกล่าวว่าในบางครั้งสมาชิกกลุ่มอาจจะมาช้ามากกว่า 1 ชั่วโมงจากเวลาที่นัดไว้ มีบางกรณีเช่น โอิซึ่งทำงานบริษัทโปรดักชั่นแฮ็ลส์การทำงานมักเป็นเวลาที่ไม่แน่นอนจึงมักจะมาไม่ตรงตามเวลานัด เพื่อนในกลุ่มก็จะโทรศัพท์ติดต่อไปที่บริษัทเพื่อบอกสถานที่ให้โอิตามไปในภายหลัง

การเลือกสถานที่นัดพบก่อนไปสถานคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 มักเป็นร้านอาหารเปิดใหม่ๆทันสมัยในช่วงเวลาตอนกลางคืน (หัวค่ำ) โดยผู้นัดหมายและแนะนำสถานที่ใหม่ๆให้กลุ่มคือนิว ประกอบกับสมาชิกในกลุ่มเองมีความชอบในการเลือกสถานที่ที่แปลกใหม่และเป็นที่นิยมในวงสังคมเพื่อทดลองนั่งกินนั่งดูบรรยากาศกัน

เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มเป็นผู้หญิงซึ่งไม่นิยมรับประทานอาหารมื้อหนักในตอนกลางคืน จึงนัดรับประทานอาหารกันก่อนตั้งแต่ช่วงค่ำ ขณะรับประทานอาหารนั้นในกลุ่มมีการทักทาย ตามสารทุกข์สุกดิบกัน และมักตกลงกันว่าหลังจากมื้อนั้นแล้วจะไปไหนดี ซึ่งส่วนมากแล้วจะเป็นที่รู้จักกันอยู่เสมอว่า จะไปคาราโอเกะ ที่สอบถามก็คือชื่อสถานบริการคาราโอเกะใด เนื่องจากในระยะหลังกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นิยมไปคาราโอเกะกันมากแทบทุกครั้งที่มาเจอกัน นอกจากการรับประทานอาหารร่วมกันแล้ว สมาชิกในกลุ่มที่ 1 มักจะมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเดินชื่อของขวัญวันเกิดให้เพื่อนคนอื่นตามห้างสรรพสินค้าก่อนการมาร่วมการใช้ชื่อคาราโอเกะ

ดุ่ยกล่าวถึงข้อดีของการเลือกใช้ชื่อคาราโอเกะว่า คาราโอเกะนั้นมีส่วนช่วยให้กิจกรรมของกลุ่มนั้นดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ภายหลังจากรับประทานอาหารร่วมกัน ซึ่งสมาชิกต้องการหาที่เสียบนั่งคุยกันได้ซึ่งถ้านั่งคุยในร้านอาหารนานๆจะเป็นการไม่สะดวกเท่าไรนัก การใช้บริการจากสถานคาราโอเกะนั้นทำให้สมาชิกมีบริเวณที่สามารถนั่งคุยกันได้โดยไม่ต้องกังวล

ว่าจะรบกวนคนอื่นๆ และสมาชิกในกลุ่มยังมีกิจกรรมทำคือร้องเพลงได้อีกด้วย เช่นเดียวกับผู้อื่นที่มีความเห็นว่าไปคาราโอเกะเพื่อเป็นการไปหาที่ส่วนตัวแลกเปลี่ยนปรับปรุงข้อมูลกันในกลุ่มว่า ใครไปทำอะไรมาบ้าง ใครกำลังจะทำอะไร ติดตามความเคลื่อนไหวของกันและกัน เรื่องที่คุยมีทั้งเรื่องส่วนตัวของคนในกลุ่ม นอกกลุ่ม ชาวคราวทั่วไป ซึ่งในการตัดสินใจเลือกสถานบริการคาราโอเกะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นี้มักเลือกสถานบริการคาราโอเกะที่มีความคุ้นเคย และเป็นสถานที่ที่เคยไปใช้บริการก่อนมาแล้ว ทั้งนี้เพราะมีความพึงพอใจสถานบริการนี้

จากการสอบถามพบว่า ที่ตั้งของสถานบริการคาราโอเกะมีความสำคัญในการเลือกมากเป็นอันดับที่ 1 สถานที่ๆไปมักอยู่ใจกลางเมืองเนื่องจากสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางที่สามารถไปที่อื่นๆได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งอยู่ไม่ไกลจากสถานศึกษาเดิม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีความคุ้นเคยกับถนนแถวนั้นอยู่แล้ว สถานที่คาราโอเกะที่นิยมไปได้แก่ บริเวณ สีลม (โรงแรมฮอลิเดย์อินน์) สยามสแควร์ (โรงแรมโนโวเทล) ทั้งนี้เนื่องจากคาราโอเกะเป็นหนึ่งในหลายกิจกรรมที่กระทำในคืนนั้น ซึ่งมีทั้งที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ กิจกรรมอื่นตัวอย่างเช่น การนัดรับประทานอาหารเย็นที่เวสต์เทรตเซ็นเตอร์ จากนั้นจึงไปคาราโอเกะที่โรงแรมโนโวเทลและไปเดินร่ากันต่อที่ถนนสีลมซอย 4 นอกจากนี้ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่า นอกเหนือจากความคุ้นเคยกับสถานที่ ความสะดวกในการเดินทางแล้ว อุปกรณ์คาราโอเกะที่ทันสมัย การบริการที่ดี และมีความปลอดภัยในขณะที่ทำกิจกรรมเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สมาชิกผู้หญิงในกลุ่มให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกส่วนใหญ่เป็นสาเหตุให้การเลือกสถานที่มักเป็นสถานที่ๆมีความคุ้นเคย และมีระดับสูง เช่น สถานบริการคาราโอเกะของ โรงแรมฮอลิเดย์อินน์ โรงแรมโนโวเทล เนื่องจากปัจจุบัน การเดินทางไปสถานบริการคาราโอเกะมักไปกันแบบต่างคนต่างขับรถมาเองจึงมีรถหลายคัน แตกต่างจากสมัยเมื่อครั้งยังเรียนอยู่ซึ่งจะจอดรถทิ้งไว้ที่มหาวิทยาลัย และไปกันด้วยรถคันเดียว

นิวเสริมว่าเรื่องที่จอดรถก็มีความสำคัญในการเลือกสถานที่คาราโอเกะไม่น้อย สถานบริการคาราโอเกะที่เลือกนั้นโดยมากมักจะเป็นสถานที่ที่มีที่จอดรถอย่างปลอดภัยและมีความสะดวกในการเดินทางไปยังที่อื่นๆด้วยเพราะในการประกอบกิจกรรมอื่นๆของกลุ่มตัวอย่างนี้ เช่น การเดินทางจากร้านอาหารไปสู่สถานบริการคาราโอเกะจากสถานคาราโอเกะไปสู่ดิสโก้เธคนั้น สมาชิกในกลุ่มมักจะจอดรถของตนไว้และนั่งรวมกันไปในคันเดียวกัน นิวพบว่าสถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่มเขาเลือกใช้อยู่ นั้นสามารถตอบสนองความต้องการด้านความสะดวกสบายในการจอดรถอีกทั้งลักษณะของสถานที่ไม่อึดอัด เดินออกมาข้างนอกตัวอาคารก็ปลอดภัยกว่าที่อื่นๆ

สำหรับโอดสมาชิกผู้หญิงอีกคนหนึ่งของกลุ่มแสดงความคิดเห็นว่าลักษณะของสถานบริการคาราโอเกะบีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อคซ์ (โรงแรมฮอลิเดย์อินน์) ที่กลุ่มใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น นอกจากมีการบริการที่ดี แล้วยังมีความเป็นส่วนตัวและมีราคาสมเหตุสมผลการใช้สถานบริการบีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อคซ์นั้น จำเป็นต้องจองล่วงหน้าก่อนเนื่องจากเป็นสถานบริการคาราโอเกะที่ได้รับความนิยมมากโดยเฉพาะในวันศุกร์และเสาร์ ผู้รับหน้าที่ในการจองคือดูย ซึ่งเขาเองเคยเป็นสมาชิกที่นี่ด้วย นอกจากนี้สมาชิกกลุ่มคนอื่นๆเช่นอันและโอให้ความเห็นว่าสถานบริการคาราโอเกะแห่งนี้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยกว่าที่อื่นๆซึ่งเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มนิยมใช้บริการที่นี่

ความปลอดภัยขณะทำกิจกรรมคาราโอเกะเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สมาชิกเพศหญิงในกลุ่มให้ความสำคัญเหตุผลในการเลือกสถานที่ว่าส่วนใหญ่นิยมไปในสถานที่ระดับสูงเนื่องจากมีความคุ้นเคยและเป็นสมาชิกอยู่ อีกทั้งการพบปะกันของกลุ่มในปัจจุบันยังมีลักษณะเป็นการต่างคนต่างมาเจอกันจึงมีรถหลายคัน การเลือกสถานที่ที่มีความปลอดภัยมีความคุ้นเคย และมีผู้ใช้บริการในระดับสูงนั้นทำให้มีความรู้สึกมั่นใจมากขึ้น

พฤติกรรมขณะใช้คาราโอเกะ

ในสถานบริการคาราโอเกะบีเอ็มบีนั้น สมาชิกกลุ่มเลือกใช้บริการคาราโอเกะในห้องส่วนตัวขนาดกลาง ซึ่งในสถานบริการคาราโอเกะแห่งนี้มีห้องสำหรับคาราโอเกะให้เลือกมากมายหลายขนาด เมื่อเข้ามาสู่ห้องร้องคาราโอเกะแล้ว พนักงานที่จะเปิดเครื่องปรับอากาศ ปรับแสงไฟในห้อง และสาธิตการใช้เครื่องให้ดูอย่างคร่าวๆก่อน ในระหว่างนั้นสมาชิกในกลุ่มก็จะเลือกที่นั่งตามความพอใจ โดยนิวมักเลือกนั่งตรงกลางโดยหันหน้าไปที่จอโทรทัศน์ และแพทมักจะทำเลือกที่นั่งที่มุมด้านใดด้านหนึ่งของโซฟา ส่วนคนอื่นๆได้แก่ ดูย อันและโอมักนั่งอยู่ใกล้ๆกัน

ภายหลังจากการสาธิตวิธีใช้อุปกรณ์คาราโอเกะแล้วพนักงานขอให้สั่งเครื่องดื่มเป็นลำดับต่อไปซึ่งสมาชิกกลุ่มนิยมเปิดสุราต่างประเทศยี่ห้อแบล็คเลเบิ้ลหรือ ชีวาส เป็นวิสกี้ระดับสูง ราคาที่เปิดตามสถานบริการคาราโอเกะราว ๆ 1,800 - 2,500 บาท เมื่อเปิดแล้วสามารถฝากไว้ได้ และครั้งต่อไปสามารถใช้บริการฝากเหล้าแสดงเพื่อรับสิทธิ์พิเศษอื่นๆ ได้และสั่งมิกเซอร์สำหรับผสมสุราประกอบ ด้วย คือ โซดา โค้ก และน้ำแข็ง ราคาชุดละ 250 บาท โดยกลุ่มมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่าการเปิดเหล้านั้นมีผลดีในระยะยาวในกรณีที่เราจะมาที่สถานที่นี่อีกครั้ง การเปิดเหล้าไว้ทำให้ดูน่าเชื่อถือ และมีราคาไม่แพงเมื่อเอาราคาครั้งหลังมาคิดด้วย ตัวอย่างเช่น

หากเปิดเหล่าไว้ที่โรงแรม โนวาเทลครั้งแรกเป็น สุรายี่หอแบล็คเลเบิ้ลราคารวมมิกเซอร์ 3 ชุดจนจบการคาราโอเกะจะเท่ากับ 4,000 บาทและดื่มไปไม่ถึงครึ่งขวด ครั้งที่ 2 และ 3 สามารถดื่มต่อได้อีกโดยเสียเพียงค่ามิกเซอร์เท่านั้น ประมาณ 2,000 บาทต่อครั้ง อีกประการหนึ่งคือสมาชิกกลุ่มมีความเห็นว่าการดื่มวิสกี้้นั้นเป็นเครื่องดื่มที่สามารถดื่มได้ทั้งชายและหญิง ซึ่งดูมีระดับกว่าการดื่มเบียร์ ซึ่งมักเป็นที่นิยมดื่มตามดิสโก้เทคมากกว่า เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวมีบริเวณแคบ บางครั้งไม่มีที่สำหรับวางขวดแก้วและมิกเซอร์ การดื่มวิสกี้จึงดูนุ่มนวล มีขั้นตอนในการดื่มอย่างประณีต ไม่รีบร้อนเท่าการดื่มเบียร์หรือคอกเทล เมื่อสั่งเครื่องดื่มแล้วพนักงานจะออกไปและ การร้องคาราโอเกะจะเริ่มขึ้นผู้วิจัยพบว่า เพลงที่กลุ่มนี้เลือกนั้นเป็นเพลงภาษาไทยทั้งหมด และส่วนมากเป็นเพลงไทยยอดนิยมของนักร้องที่มี วิยะดา โกมารกุล ณ นคร ใหม่ เจริญปุระ คริสติน่า อากีล่า เบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ อัสนี วสันต์ ฯลฯ

จากการสอบถามถึงตัวเลือกอื่นๆที่มีความสำคัญต่อการเลือกเพลงในการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างนี้ได้แก่ จำนวนเพลงที่มีให้เลือก มากน้อยแค่ไหน ความเก่า และใหม่ของเพลง ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีแนวทางที่คล้ายคลึงกันคือ ก่อนการไปร่วมการใช้สื่อคาราโอเกะในแต่ละครั้งมักจะมีการเตรียมตัวกันไปก่อน เช่น ฟังเทป ฟังเพลงใหม่ๆทางวิทยุ ซึ่งคลื่นที่นิยมมากคือ วีเอฟ เอ็ม 104.5 FM.เพื่อความทันสมัย ในบางครั้งมีการอ้างถึงชื่อเพลงที่กำลังเป็นที่นิยมกันในขณะนั้น ทั้งๆที่ผู้ขอค่อนข้างแน่ใจว่าไม่มีแนวๆ แต่ก็เพื่อการแสดงออกว่าเป็นคนที่เอาใจใส่ต่อวงการเพลง

จากการสังเกต อัตราส่วนของเพลงใหม่ในระดับที่กำลังได้ยินอยู่ในคลื่นวิทยุขณะนั้นมี การขอไปมากแต่มักจะไม่ได้ตามคำขอ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น เพลงยังไม่มีตัวแผ่น ร้องได้ไม่จบเพลง และ พบว่าตั้งแต่ช่วงกลางของการสังเกต ประมาณ 1 ชั่วโมงแรกผ่านไปกลุ่ม จะเริ่มกลับไปร้องเพลงเก่า เป็นเพลงไทยยอดนิยมซึ่งออกมาในช่วง 2-3 ปีก่อน เช่น เพลงของ ใหม่ ชุดผีเสื้อกับพายุ และ เพลงจุดนัดฝัน เพลงของ เจ เจตริน ผู้วิจัยคาดว่าเพลงเหล่านี้คงได้รับความนิยมอย่างมากในขณะที่กลุ่มกลุ่มตัวอย่างยังเรียนอยู่

ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกกลุ่มจำนวนมากยังมีอาการเขินอายต่อการมีบทบาทเป็นผู้แสดงหรือ การร้องคาราโอเกะอยู่ โดยเฉพาะ การร้องเพลงเพียงคนเดียว สมาชิกกลุ่มเช่น ใ้กับอันมักจะมีการส่งไมโครโฟนไปยังสมาชิกคนอื่นๆในขณะที่ตนร้องอยู่ โดยปฏิเสธที่จะเป็นผู้ถือไมโครโฟนเอง ส่วนนิวกับดุษย์เป็นสมาชิกกลุ่มที่มีการแสดงบทบาทเป็นผู้แสดงมากกว่าคนอื่นๆ และมีความกล้าแสดงออกมากกว่า โดยที่ นิวกับดุษย์มีการร้องเพลงดีกว่าคนอื่นในกลุ่ม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นี้ สมาชิกของกลุ่มแต่ละคนนั้นจะมีความสนิทสนมเป็นพิเศษกับสมาชิกคนอื่นในกลุ่มบางคน เช่น ไอล์สนิทกับอัน และนิวสนิทกับดุย ลักษณะของความสนิทสนมนี้จะมีส่วนในเวลาที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเลือกเพลง จะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสนิท ซึ่งมักจะนั่งอยู่ข้างๆ และเพื่อนคนนั้นมักจะเป็นผู้ช่วยเหลือ เป็นพี่เลี้ยงให้แก่บุคคลที่กำลังร้องเพลงอยู่ โดยเขาจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดี เช่น เมื่อ อันร้องเพลง ไอล์จะให้ความสำคัญต่อการร้องเพลงของอันมาก จนหยุดการสนทนากับแพ็ท และหันมาฟังอันร้องจนจบเพลง โดยจะช่วยร้องคลอตามไปตลอด

ในขณะที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มกำลังร้องเพลงกันอยู่นั้น คนอื่นๆที่ไม่ได้ร้องเพลงก็จะเตรียมตัวกดเพลงที่ต้องการร้องกันเป็นลำดับต่อไป บางคนจะเลือกจากอัลบั้มเพลง โดยมักเลือกเป็นคู่ๆ เพื่อช่วยแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และเมื่อถึงคิวก็จะช่วยกันร้อง ขณะเดียวกับร้องคลอตามเพื่อนที่กำลังร้องอยู่ด้วย ส่วนแพ็ท ที่เป็นผู้ชมอยู่เสียบๆจะมีส่วนช่วยเหลือเวลาต้องการบริการ ต้องการสั่งอาหารเครื่องดื่มเพิ่ม

เมื่อเวลาผ่านไปสักพักการเลือกเพลงจะช้าลง สมาชิกกลุ่มจะเริ่มเกียงกันเลือกและร้องเพลง แสดงว่าเพียงพอแล้ว สมาชิกกลุ่มหลายๆคนเริ่มหันมาคุยกันอย่างจริงจังมากขึ้นซึ่งมักเกิดภายหลังการร้องคาราโอเกะไปแล้ว 3-4 ชั่วโมง และสั่งเครื่องดื่มไป 3-4 ครั้ง ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่นิวกับดุยหาความสุขใส่ตัวกันมากที่สุด คือ พยายามเลือกเพลงให้ตัวเองและร้องมากที่สุด ในบางช่วงคนๆเดียวอาจได้ร้องติดกัน ถึง 3 เพลง สมาชิกในกลุ่มจะเรียกช่วงนี้ว่า ช่วงชิงชนะเลิศ เนื่องจากเหลือบุคคลที่ใจจดใจจ่อกับการคาราโอเกะแค่ 2 คนเท่านั้น

ตัวอย่างเพลงที่ร้องของกลุ่ม 1 ได้แก่

ดุย	: ฉันทู - โบ สุณิศา ลีติกุล	ไอล์	: ขอจันทร์ - วิยะดา
	ให้ทำอย่างไร - โรส แมรี่		มีเพียงแต่เธอ - คริสติน่า
	ผิดไหมที่รักเธอ - เสาวลักษณ์		รอ - มาซา
	ไม่ผิดใช่ไหม - มาลีวัลย์		ปล่อยฉันไป - มาซา
	ไม่यरักคนที่ไม่यरักเรา - โบ		ความลับ - พาเมล่า
	เต็มใจให้กัน - ก้อง สหรัถ		รักเธอที่สุด - คริสติน่า
	หลงกล - นิน เหล็ก ไฟ		

อัน	บ่งบอก - มาช้า	นิว:	ทิ้งรักลงแม่น้ำ - y not 7
	อย่าฝากความหวัง - โหม		ฉันหรือเธอที่เปลี่ยนไป - โลโซ
	เธอไม่เคยถาม - โบ		ฉันยังอยู่ - อิงค์
	รู้ตัวหรือเปล่า - paper jam		ชายคนหนึ่ง - ปีเตอร์
	หนึ่งมิตรชิดใกล้ - อัสนี วสันต์		ขีดเส้นใต้ - กบ ทรงสิทธิ์
			ยีนยัน - Black head
			ขอใจเธอคืน - time
			หน้าใส ใส - พอง พอง

ผู้วิจัยมีพบว่าเพลงส่วนใหญ่เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมมากเมื่อปีที่แล้วหรือก่อนหน้านั้น ไม่ใช่เพลงใหม่ล่าสุด ในขณะที่คนใดคนหนึ่งร้องนั้นสมาชิกที่เหลือจะตั้งวงคุยกันเงียบ ๆ หรือเลือกเพลงต่อไปโดยให้ออกาสผู้ร้องได้แสดงอารมณ์เต็มที่ ถึงแม้ว่าจะมีไมโครโฟน 2 ตัวแต่สมาชิกกลุ่มมักใช้แค่ตัวเดียว คนที่ขอเพลงนั้นจะเป็นผู้ร้อง เมื่อจบเพลงอาจมีการแสดงความดีใจกันบ้างและคอยดูว่าเป็นคิวของใครต่อไป จากนั้นก็จะส่งไมโครโฟนให้คนอื่นร้องต่อ มีบางครั้งที่มีเพลงใหม่ขึ้นมา แต่ไม่รู้ว่าใครขอคนที่อยากร้องก็ร้องไป ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความสามารถในการร้องมากนัก

นอกจากนี้เป็นที่สังเกตได้ว่าจุดสนใจของการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นั้นอยู่ที่หัวข้อในการสนทนามากกว่าการร้องเพลง บางครั้งการสนทนาถึงกับทำให้การคาราโอเกะหยุดลง เนื่องจากทุกคนสนใจการพูดคุยกันมากกว่าการร้องคาราโอเกะจนเลือกเพลงไม่ทัน หัวข้อในการสนทนาของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 มักเป็นเรื่องของคนในวงสังคมของตน เช่นเพื่อนจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน คนนั้นแต่งงานไปแล้ว สมาชิกกลุ่มคนอื่นจะแสดงความคิดเห็นว่าการแต่งงานเงียบๆ น่าจะมีสาเหตุอื่นๆ มากกว่า เช่นถูกบังคับ ถูกจับให้แต่งงาน โดยเฉพาะถ้าเป็นชาย ยิ่งเร็วไป บางคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าเป็นตนเองคงจะป่าวประกาศให้ทั่ว ขณะที่บางคนบอกว่าตนคงไม่แต่งงานแน่นอน ขณะเดียวกันไอซึ่งติดตามข่าวคราวเพื่อนร่วมรุ่นจากทางอินเทอร์เน็ตก็นำข่าวใหม่ๆ ซึ่งเพื่อนๆไม่รู้มาบอกเช่น เพื่อนคนหนึ่งคลอดลูกชายในวันศุกร์ที่ 13 หรือ พ่อแม่เพื่อนคนไหนเสียชีวิต

นอกจากนี้สมาชิกส่วนใหญ่มักสอบถามและติดตามข่าวสารจากนิว ไอ์และดุย ซึ่งเป็นผู้ที่ติดตามข่าวคราวจากแหล่งต่าง ๆ มากที่สุด เป็นเรื่องของบุคคลรอบข้าง

ได้แก่ เพื่อนกลุ่มอื่นๆ แฟนของสมาชิกในกลุ่ม รุ่นพี่รุ่นน้อง เรื่องแฟชั่น การแต่งกาย ความนิยมต่างๆ ในตอนนี้ประสบการณ์ต่างๆของสมาชิกกลุ่มเอง ที่ได้พบมาในระหว่างที่ไม่เจอกัน เช่นไปเที่ยวงาน Full Moon Party ที่สมุยมา การพูดคุยเรื่องอดีตที่เคยไปเที่ยวด้วยกัน เรื่องตลกของสมาชิกในกลุ่ม เรื่องที่ไม่ค่อยพูดถึง ได้แก่ เรื่องการเงิน การงาน เรื่องอนาคต แต่ในบางครั้งหัวข้อในการสนทนาก็นำมาจากเพลงที่ร้องเช่น เพลงฉันรู้ ของโบ สุนิตา ดุ้ยเป็นผู้ร้อง ขณะที่ร้องเพื่อนๆ ก็คุยกันว่าดูยร้องเพลงนี้ให้กับใครและพูดถึงตอนที่ดูยออกหักว่าแสดงอาการอย่างไรอย่างสนุกสนานโดยที่ดูยไม่รู้ตัว

พฤติกรรมหลังใช้สื่อคาราโอเกะ

เมื่อเสร็จสิ้นการใช้สื่อคาราโอเกะ มักมีคนใดคนหนึ่งจ่ายเงินไปก่อน แล้วจะเฉลี่ยกันจ่ายกันทีหลัง หากใครยังไม่มียอดบัตรเครดิตใบละพันจะจ่ายภายหลังเพราะมักมีกิจกรรมอื่นๆต่อไปอีก เช่น เดินรำ หรือ กินข้าวต้มต่อ รวมเวลาในการใช้สื่อคาราโอเกะทั้งสิ้น 3-4 ชั่วโมง ต่อครั้ง

ภายหลังจากการใช้สื่อคาราโอเกะมักจะไปดิสโก้เทคที่ไม่ไกลจากสถานบริการคาราโอเกะหรือการเดินทางที่ถนนสีลมกันก่อน เมื่อเสร็จจากกิจกรรมดิสโก้เทคจึงจะแยกย้ายกันกลับด้วยเวลาหลัง ตี 2 โดยที่สมาชิกในกลุ่มจะเป็นห่วงผู้ที่ไม่มียอด โดยผู้ที่มีบ้านอยู่ใกล้กันจะแยกย้ายกันไปส่ง

โดยสรุปแล้วกลุ่มนี้วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อความบันเทิงโดยคาราโอเกะทำให้ผู้ใช้คลายเครียดจากงาน ปัญหาต่างๆ และเปิดโอกาสให้พักผ่อนสมองนอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อคาราโอเกะในฐานะที่เป็นกิจกรรมที่กระทำร่วมกันจึงทำให้รับรู้ความเป็นไปในสังคมที่สมาชิกกลุ่มสังกัดอยู่ ด้วยการพูดคุยภายในกลุ่ม ซึ่งโดยที่ลักษณะการใช้เวลาว่างแบบอื่นๆร่วมกับสื่ออื่นๆไม่สามารถให้ประโยชน์ได้มากเท่าการใช้สื่อคาราโอเกะ

การใช้สื่อคาราโอเกะร่วมกันนั้นทำให้กลุ่มเกิดการแสดงความคิดเห็นและมีการรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกกลุ่มคนอื่นโดยที่การใช้สื่อคาราโอเกะก็คือสิ่งที่ช่วยเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น เป็นการยึดเหนี่ยว และสร้างเสริมความสัมพันธ์ของกลุ่มซึ่งมีอยู่ก่อนให้ดำรงอยู่ต่อไป โดยที่การใช้สื่อคาราโอเกะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกิจกรรมทั้งหมดที่สมาชิกกระทำร่วมกัน โดยเพลงที่ร้องเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมที่มีอยู่เดิมไม่เปลี่ยนแปลงที่มีต่อเพลงในยุคสมัยที่ยังเรียนอยู่ซึ่งพวกเขาได้เคยร่วมฟังร่วมร้องด้วยกันมา

นอกจากนี้สมาชิกในกลุ่มมีการใช้การใช้สื่อคาราโอเกะในการสร้างความสนิทสนมในกลุ่มให้มากขึ้น เป็นการสร้างสานความสัมพันธ์ที่มีอยู่เดิมให้ยังคงมีอยู่ต่อไป โดยกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้การใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อเป็นการพบปะสังสรรค์ภายในกลุ่มในแต่ละเดือน โดยอาศัยลักษณะเฉพาะของสื่อที่เอื้ออำนวยให้ผู้ใช้เวลาในการพูดคุยและสนทนาได้นานกว่าสื่อแบบอื่นๆ

สถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เลือกใช้

เลือกใช้ บีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อกซ์ (BMB Karaoke Box) โรงแรม ฮอลลิเดย์ อินน์

บีเอ็มบีคาราโอเกะบ็อกซ์ เป็นสถานบริการที่เปิดบริการสำหรับการคาราโอเกะภายในห้องส่วนตัวโดยเฉพาะตามแบบที่เรียกว่า คาราโอเกะ บ็อกซ์ โดยแบ่งขนาดของห้อง เป็น 3 ขนาด ตามความจุของห้อง

สมาชิก

สำหรับสมาชิก จะได้รับสิทธิพิเศษหลายประการ เช่น ได้เหล้า ฟรี ได้ห้องฟรี และ ในโอกาสเช่น วันเกิด จะได้รับเค้ก หรือแชมเปญ ในขณะที่เดียวกัน สมาชิกจะได้รับส่วนลด ราคาสำหรับบุคคลทั่วไป ได้แก่ ห้องขนาดเล็ก 1,100 บาท ห้องขนาดกลาง 1,600 บาท ห้องขนาดใหญ่ ราคา 2,500 บาท จากการสอบถามสมาชิกในกลุ่ม 1 ซึ่งใช้บริการเป็นประจำ และสมาชิกในกลุ่มคือ ดุ้ย เคยเป็นสมาชิกในอัตรา 5,000 บาท (ปัจจุบันไม่ได้เป็นแล้ว) ทำให้ทราบว่า นอกเหนือจากขนาดของห้องแล้ว อุปกรณ์และ บริการเหมือนกัน

ลักษณะโดยทั่วไปของสถานที่

ทางเข้ามีเคาน์เตอร์สำหรับต้อนรับ และมีบริเวณสำหรับนั่งรอขนาดใหญ่ สามารถมองเห็นห้องสำหรับผู้ดำเนินเพลงได้ ลักษณะพิเศษของที่นี่ก็คือ เป็นที่ที่ได้รับความนิยมมาก จึงต้องจองล่วงหน้าเสมออย่างน้อย 6 ชั่วโมง ถัดจากบริเวณต้อนรับเป็นห้องสำหรับคาราโอเกะ ทั้งสองฝั่งทางเดิน โดยที่ประตูจะมีช่องสำหรับมองเข้าไปได้เป็นช่องเล็กๆ มีทางเดินตรงกลาง จากตรงนี้ถ้าเดินไปเรื่อยๆจะถึงห้องน้ำที่อยู่ด้านในสุด

ห้องสำหรับกิจกรรมคาราโอเกะที่วิจัยในครั้งนี้เป็นห้องส่วนตัวขนาดเล็ก มีขนาด 3X4 เมตร มีโซฟายาวเป็นรูปตัวแอลติดผนังทั้งสองด้านนั่งได้ 4 คนสบายๆ และมีเก้าอี้กลมไม่มีพนักอีก 1 ตัวอยู่ด้านผนังที่ว่างอยู่อีกด้าน เก้าอี้ทุกตัวหันไปทางโทรทัศน์ขนาด 21 นิ้ว ที่ตั้งอยู่ผนังด้านตรงข้ามในระดับสายตาผู้นั่ง ด้านล่างของโทรทัศน์มีอุปกรณ์ปรับแต่งเสียง ระบบไฟในห้องเป็นอิสระสามารถหรี่ไฟได้ ในแต่ละห้องจะมีไมโครโฟน 2 ตัว และมีไมทซึ่งนอกจากจะใช้สั่งเพลง

แล้ว ยังสามารถใช้สั่งอาหาร สั่งเชคบิล ดูยอดค่าใช้จ่ายในขณะนั้นคร่าวๆได้ และสามารถเล่นเกมสกีได้ และ ที่ผนังยังมีโทรทัศน์ภายในอีก 1 ตัว สำหรับติดต่อพนักงานได้โดยตรง สภาพห้องโดยรวมแล้วสะอาดและ ตกแต่งดีมาก แม้ว่าจะเก๋กว่าโรงแรมโนโวเทล แต่ระบบการเลือกเพลงทันสมัย และมีลูกเล่นมากกว่า เพียงแต่ว่าการเก็บเสียงนั้นไม่ค่อยดี เมื่อจบแต่ละเพลงมักได้ยินเสียงจากห้องข้างๆ

การเลือกเพลง

ในการเลือกเพลงนั้นผู้เลือกสามารถเลือกหัวข้อในการเลือกได้ตามความต้องการของตน โดยจะเลือกจากเมนูใหญ่คือ จากภาษาที่ใช้ ซึ่งมีทั้งไทย อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น แล้วสามารถเลือกดูจากตัวอักษรซึ่งจะเลือกจากชื่อนักร้อง หรือ ชื่อเพลงก็ได้ เช่นต้องการร้องเพลงของเบิร์ด ธงไชย เลือก เพลงไทย แล้วเลือกนักร้องชาย เลือก บ. หรือ ธ. จะปรากฏหน้าจอที่มีแต่เพลงของเบิร์ด ธงไชย ทุกเพลงที่สามารถเลือกคารา-โอเคะได้

ภายหลังจากพนักงานพาแขกมานั่งที่ห้องแล้วจะมีการแนะนำระบบคร่าวๆ เนื่องจากมีวิธีการใช้งานและไม่ยุ่งยาก จากนั้นจะจดยรายการอาหารและเครื่องดื่ม แนะนำโทรศัพท์สำหรับการเรียกพนักงาน นอกจากนี้จะมีฝ่ายสมาชิกของสถานที่เข้ามาแนะนำให้เป็นสมาชิกโดยจะพูดถึงประโยชน์ต่างๆที่จะได้รับเป็นเวลาสั้นๆ และจะไม่รบกวนอีกเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมงจะเข้ามารับสั่งรายการอาหารเครื่องดื่มอีกครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ 2

สมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ประกอบด้วย จำ อ้อม เอ้ หนูใหญ่ และ ช้อนกลืนเป็นกลุ่มวัยรุ่นเพศหญิงอายุ ระหว่าง 17-20 ปี (ดูตาราง 4.2) สมาชิกในกลุ่มเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน มีพื้นฐานทางสังคม ฐานะทางบ้านดี บิดามารดาของสมาชิกมีงานทำอย่างมั่นคง โดยบิดามารดาของอ้อม จำและเอ้ประกอบธุรกิจส่วนตัว มารดาของหนูใหญ่รับราชการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ก่อนจะรวมกลุ่มกันในระดับมหาวิทยาลัยนั้นสมาชิกในกลุ่ม 3 คนจบการศึกษามัธยมปลายจากโรงเรียนคอนแวนต์ซึ่งมีแต่นักเรียนหญิงล้วน มีสมาชิกคนหนึ่งจบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา และสมาชิกในกลุ่มคนหนึ่งกำลังสอบเทียบคือ “ช้อนกลืน” ซึ่งมีสถานะที่ต่ำกว่าคือเป็นพี่เลี้ยงของจำมาจากต่างจังหวัดเมื่อ 6 ปีก่อน ปัจจุบันอายุ 20 ปี มีลักษณะการใช้สื่อและความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม แม้ว่าจะมีพื้นฐานทางสังคมต่างกัน

ตารางที่ 4.2

ตารางแสดงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของสมาชิกกลุ่มที่ 2

	จำ	ช้อน	หนูใหญ่	อ้อม	เอ้
อายุ	17	20	19	18	19
เพศ /สถานภาพ	หญิง/โสด	หญิง/โสด	หญิง/โสด	หญิง/โสด	หญิง/โสด
เครื่องมือสื่อสาร	- โทรศัพท์มือถือ - เครดิตการ์ด - เพจเจอร์ - รถยนต์	- โทรศัพท์มือถือ - เพจเจอร์	- โทรศัพท์มือถือ - เพจเจอร์	- เพจเจอร์	- โทรศัพท์มือถือ - รถยนต์
รายได้	10,000	5,000	5,000	มากกว่า 5,000	6,000
การศึกษา	ปีหนึ่ง คณะนิเทศ	กำลังสอบเทียบ ม.6	ปี1 คณะนิเทศ	ปี 1 คณะนิเทศ	ปี 2 คณะบัญชี
ภูมิลำเนาอาชีพ	กทม. -	สกลนคร พี่เลี้ยงจำ	กทม. -	กทม. -	กทม. -

สมาชิกกลุ่มมีระยะเวลาในการคบหากันไม่นานนักเนื่องจากเพิ่งพบกันในมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ลักษณะของกลุ่มจึงรู้จักและสนิทกันไม่มากนักเพิ่งคบหากันไม่ถึงปี เมื่อมีเวลาว่างนอกเหนือจากการเรียนมักใช้เวลาว่างร่วมกัน สมาชิกกลุ่มให้ความสำคัญกับเพื่อนมากมักจะไปไหนด้วยกันเสมอและทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันเช่น ไปคาราโอเกะซึ่งมากกว่าเดือนละ 1 ครั้ง นอกจากการไปคาราโอเกะด้วยกันแล้ว สมาชิกกลุ่มยังไปดูคอนเสิร์ต ซ็องของ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอยู่เสมอ

ผู้ที่ให้ข้อมูลหลักของกลุ่มคือ "จำ" มีอายุน้อยที่สุดในกลุ่ม แต่สมาชิกในกลุ่มให้ความสำคัญต่อเธอเพราะจำเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์และเป็นคนทันสมัย เป็นผู้ที่ชักนำเอาสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม เช่น รูปแบบแต่งกาย ทรงผม เครื่องประดับ เพลงและภาพยนตร์ใหม่ๆ ซึ่งสมาชิกกลุ่มมักจะทำตามความคิดเห็นการเสนอแนะของจำซึ่งมีบทบาทอย่างมากในการชักนำเอาคาราโอเกะมาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากจำมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมนี้มา

ตั้งแต่ยังเรียนมัธยมอยู่ บิดาของจำเป็นนักธุรกิจที่นิยมการใช้สื่อคาราโอเกะได้ปลูกฝังความชอบนี้มาสู่ลูกสาวคนเดียวที่มักจะไปไหนมาไหนกับบิดา นอกจากนี้บ้านของจำยังมีความพร้อมสำหรับการใช้สื่อคาราโอเกะ โดยมีบริเวณสำหรับการคาราโอเกะโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความเห็นว่าการมาคาราโอเกะที่บ้านจะทำให้ดูแลใกล้ชิดลูกมากขึ้น และยังรู้จักเพื่อนของลูกมากขึ้นด้วย

การใช้สื่อคาราโอเกะมีส่วนเข้ามาเป็นกิจกรรมของกลุ่มในรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิงทั้งในวันปกติและวันหยุด เนื่องจากสมาชิกกลุ่มพึงพอใจกับการได้แสดงออก ได้ร้องเพลงที่ชอบ และใช้เวลาร่วมกันในกลุ่ม โดยในครั้งแรกที่สมาชิกกลุ่มได้ใช้สื่อคาราโอเกะร่วมกันนั้นคือเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี 2541 เป็นวันเกิดของหนูใหญ่ จำจึงเพื่อนๆในกลุ่มไปเลี้ยงฉลองและร่วมกิจกรรมคาราโอเกะกัน สถานบริการคาราโอเกะที่สมาชิกไปใช้ในครั้งแรกคือสถานบริการคาราโอเกะชื่อแอนแอนคาราโอเกะตั้งอยู่ที่โรงแรมมณเฑียร ซึ่งบิดาของจำเป็นสมาชิกอยู่

ประสบการณ์การใช้สื่อคาราโอเกะร่วมกันในครั้งแรกจำเล่าว่าในครั้งนั้นแม้จะใช้ห้องคาราโอเกะแบบส่วนตัวแต่ก็ยังไม่มีการร้อง มีเพียงจำกับซ็อกกิ้นซึ่งมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมนี้ร้องตลอด นานๆจำจึงจะบังคับให้เพื่อนร้องสักทีหนึ่งซึ่งจำก็บังคับให้หนูใหญ่เจ้าของวันเกิดร้องด้วย 1 เพลง

หนูใหญ่เล่าถึงประสบการณ์คาราโอเกะในครั้งแรกว่า “หนูไม่เคยไปคาราที่ไหนเลย รู้สึกมันแปลกๆอยู่ที่มานั่งร้องเพลงเหมือนเราเก็บกด ปกติอยู่บ้านก็ร้องเพลงตามวิทยุบ้างแต่ไม่เคยร้องแบบนี้ พอรู้ว่าต้องร้องก็อายมากเครียดหนักเลย แต่เพื่อนๆก็ให้กำลังใจ ทุกคนช่วยกันร้องหมดเลย พอร้องจบก็โล่งใจ รู้สึกอยากร้องต่อสนุกกับมันมากขึ้น”

ซ็อกกิ้นแม้ว่าจะเป็นพี่เลี้ยงของจำแต่ลักษณะท่าทางภายนอกนั้นไม่สามารถทราบพื้นเพได้เลย ซ็อกกิ้นแต่งกายตามสมัยนิยมเหมือนวัยรุ่นคนอื่นๆ มีโทรศัพท์มือถือ มีเพจเจอร์ ชอบถ่ายสตูดิโอ ต่างตรงที่ซ็อกกิ้นไม่ต้องจ่ายเงินเหมือนสมาชิกคนอื่นๆ โดยมีจำจ่ายในส่วนของซ็อกกิ้นแทน หน้าที่ของเธอคือการติดตามช่วยเหลือจำไปทุกที่ยกเว้นห้องเรียน ทั้งเวลาไปห้องน้ำ คอยช่วยถือของให้และโทรศัพท์ตามคนขับรถ ในการพูดสนทนากับจำและเพื่อนของจำซ็อกกิ้นใช้ภาษาไทยกลางทั้งนี้เพราะซ็อกกิ้นอยู่กรุงเทพตั้งแต่อายุ 14 ปี ดาราจักร้องคนโปรดของซ็อกกิ้นคือลิฟท์และออย โดยเฉพาะออยซึ่งติดตามมาตั้งแต่ชุดแรก จำบอกว่าที่ห้องของซ็อกกิ้นนั้นมีรูปออยเต็มห้องและมีหนังสือวัยรุ่นที่มีรูปดาราทองทั้งสองจำนวนมาก ดังนั้นเพลง

ที่ซ็อกเก็ตเลือกเสมอในการร้องเพลงคาราโอเกะจึงเป็นเพลงของลิปท์และออย ในขณะที่เก็บข้อมูลอยู่นั้นหากมีเพลงของลิปท์และออยมาทุกคนจะยกไมโครโฟนให้ซ็อกเก็ตทั้งๆที่บางครั้งสมาชิกคนอื่นเป็นคนขอ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่า สมาชิกในกลุ่มมีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อคาราโอเกะดังนี้ จำ กล่าวว่าการใช้สื่อคาราโอเกะ ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง และกล้าแสดงออก นอกจากนี้การใช้คาราโอเกะยังช่วยให้รู้จักเพื่อนในกลุ่มแต่ละคนมากยิ่งขึ้น โดยการสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออก การเลือกเพลงที่ร้อง ทำให้ทราบนิสัยเพื่อนได้

จำ : “การร้องเพลงในสถานที่คาราโอเกะทำให้เรากล้าแสดงออกทำให้ผ่อนคลายความเครียดได้ บางที่ยังสร้างบุคลิกที่ดีและความเชื่อมั่นในตนเองทำให้เรากล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ควรกระทำในเวลาที่ยังร้องคาราโอเกะส่วนมากเราจะเป็นคนเลือกเพลงที่เราจะร้องเอง เพื่อจะได้ออกมาเป็นสไตล์ของเราและตามความถนัดของเราเอง ...เวลาร้องเพลงเราจะมีความรู้สึกสนุกสนานและได้รับความเพลิดเพลิน ถ้าเวลาเรารู้สึกเครียดจากการทำงานหรือ เรียนหนังสือในขณะที่ร้องเพลงจะทำให้รู้สึกคลายเครียดได้ส่วนเวลาเพื่อนร้องก็จะรู้สึกดีและสนุกเพราะจะทำให้เราเห็นการแสดงความรัก ความผูกพันของเพื่อนๆ คือการร่วมกันร้องเพลงซึ่งในขณะที่ร้องเพลงเพื่อนๆในกลุ่มตัวเองอาจให้ความสนใจต่อกันมาก เพราะทุกคนจะช่วยกันร้องเพลงที่เปิดออกมาบนจอ ไม่ว่าจะเรา หรือ เพื่อนๆจะร้องถูกหรือผิดคีย์หรือผิดโน้ต ทุกคนก็จะช่วยกันร้องเพลงให้จบค่ะ”

เอ๋ กล่าวว่าการร้องคาราโอเกะเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยแสดงออกในรูปแบบเดียวกับการร้องเพลงอาชีพของนักร้องอาชีพ มีลักษณะพิเศษคือการได้ฝึกร้องกับดนตรีแบบเดียวกับที่นักร้องร้อง โดยที่สามารถเลือกจะร้องเพลงของนักร้องที่ตนอยากร้องได้ด้วย เอ๋เปรียบเทียบตัวอย่างเพลงของนัท มีเรียซึ่งเป็นนักร้องเพลงไทยยอดนิยมที่เอ๋ชื่นชอบมาก เอ๋กล่าวว่าจากเดิมที่เคยดูนัทมีเรียร้องเพลงอย่างเดียว เมื่อมีคาราโอเกะเธอก็สามารถร้องเพลงของนัทมีเรียได้และยังมีโอกาสได้แสดงท่าทางและลักษณะการร้องเหมือนนัทมีเรีย โดยเดินตามท่าทางในมิวสิกวิดีโอไปด้วย

อ้อมกล่าวว่า คาราโอเกะเป็นเครื่องทดสอบความสามารถในการร้องเพลง และช่วยฝึกฝนการร้องเพลงใหม่ๆ ทำให้เป็นคนทันสมัยอยู่เสมอ หนูใหญ่ สมาชิกอีกคนในกลุ่มมีแนวความคิดคล้ายกับจำว่า คาราโอเกะสามารถสร้างความมั่นใจ และ ทำให้มีทักษะในการร้องเพลงดีกว่าการร้องเพลงกับเทปเพลงทั้งที่ในครั้งแรกที่หนูใหญ่มาที่สถานคาราโอเกะนั้นมีความรู้สึก

ประหลาดใจในลักษณะกิจกรรมคาราโอเกะไม่น้อย เนื่องจากกิจกรรมคาราโอเกะเป็นกิจกรรมที่ต้องแสดงออก

หนูใหญ่ : " ตอนแรกหนูงเล็กน้อยว่าทำไมต้องไปนั่งร้องเพลงเป็นจริงเป็นจังกันขนาดนั้น แล้วหนูก็ถูกบังคับให้ร้อง เพลงแรกเกือบร้องให้ แต่พอจบเพลงรู้สึกที่เรากร้องเพลงได้เหมือนกัน ก็มั่นใจแล้ว อยากร้องมากขึ้น ที่กลุ่มไปกันบ่อยๆ พอว่างจากเรียนแทนที่จะดูหนังก็ไปร้องคาราโอเกะแทน หนูว่ามันมีประโยชน์กว่า ทำให้เราชินกับการร้องเพลงต่อหน้าคน สนุกกว่าการดูหนัง"

โดยสรุปวัตถุประสงค์หลักของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือการไปคาราโอเกะเพื่อร้องเพลงเพื่อความสนุกสนาน โดยเฉพาะเพลงใหม่ๆ และเพลงที่ตนชอบ สมาชิกในกลุ่มนี้ทุกคนสามารถร้องเพลงได้และสมาชิกกลุ่มยังใช้คาราโอเกะในการสร้างความสนิทสนมภายในกลุ่มยิ่งขึ้น

โดยจากการสังเกตพบว่าการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้ทุกวัน เหมือนเช่นกิจกรรมการใช้เวลาว่างอื่นๆ เช่นเดียวกับการดูหนัง การฟังเพลง ลักษณะการได้ร้องเพลงยังทำให้เกิดผลทางจิตวิทยา คือ ผู้ร้องจะรู้สึกผ่อนคลาย รู้สึกมั่นคงในตนเองมากขึ้น

พฤติกรรมก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะ

การไปใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 นั้นไม่ได้จำกัดอยู่แค่วันหยุดเท่านั้น เนื่องจากสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย บางวันจึงมีเวลาว่างหลังเลิกเรียนซึ่งสมาชิกกลุ่มมักใช้เวลาช่วงนี้ในการเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า เช่น ห้างพิวเจอร์ รังสิต ห้างซีคอนสแควร์ บางนา ซึ่งที่ซีคอนสแควร์บางนาเป็นอีกที่หนึ่งที่สมาชิกกลุ่มได้ใช้คาราโอเกะกันด้วย ที่ชั้น 5 บริเวณส่วนหนึ่งของลานโบว์ลิ่งนั้นแบ่งพื้นที่ไว้สำหรับบริการคาราโอเกะโดยจัดเป็นสถานบริการคาราโอเกะบ็อกซ์ ขนาดห้องกว้างประมาณ 3X3เมตร จำนวนประมาณ 10 ห้อง โดยคิดค่าบริการเป็นชั่วโมงและมีอาหารเครื่องดื่มให้บริการด้วย

ระหว่างกิจกรรมคาราโอเกะและการชมภาพยนตร์นั้นสมาชิกในกลุ่มทุกคนชอบการร้องคาราโอเกะมากกว่า อ้อมให้ความเห็นว่าการชมภาพยนตร์นั้นต้องรอชมเป็นรอบๆไปแต่การคาราโอเกะนั้นสามารถเข้าไปใช้สื่อได้ทันที โดยนั่งสนทนาและร้องเพลงกันได้ด้วย ในงบประมาณที่ไม่แตกต่างกันมากนัก การชมภาพยนตร์สำหรับ 5 คนจะใช้เงินประมาณ 500 บาทใช้

เวลา 2 ชั่วโมงในขณะที่ คาราโอเกะจะใช้เงินประมาณ 500 บาทต่อ 2 ชั่วโมงเช่นกันแต่รวมทั้งค่าอาหารค่าเครื่องดื่มและยังได้ร้องเพลงด้วย

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 นี้ ผู้วิจัยพบว่าการนัดหมาย การวางแผนล่วงหน้านั้น สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนเห็นว่าไม่ใช่เรื่องจำเป็น เนื่องจากในกลุ่มนี้มีกิจกรรมที่ทำให้เจอกันทุกวันอยู่แล้ว การไปคาราโอเกะในแต่ละครั้งจึงเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องนัดหมายแต่เกิดจากการลงมติภายในกลุ่มก่อนทำกิจกรรม

การเลือกสถานที่ของกลุ่มที่ 2 เนื่องจากกลุ่มเป็นกลุ่มที่เปิด ยอมรับต่อสิ่งใหม่ๆ เสมอ จึงนิยมทดลองเที่ยวในสถานที่คาราโอเกะใหม่ๆตามที่ได้ยินมา หลักเกณฑ์ในการเลือกสถานที่นั้นไม่เฉพาะเจาะจง ในกลุ่มมักจะเลือกตามความต้องการของสมาชิกในกลุ่มเป็นหลักซึ่งไม่มีเกณฑ์การตัดสินใจที่ตายตัว

จากการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มกล่าวว่าเพลงใหม่ๆจะมีส่วนสำคัญอย่างมากในการตัดสินใจร่วมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มดังกล่าว สถานที่ที่กลุ่ม 2 นิยมไปนั้น ในเวลากลางวันมักเลือกสถานบริการคาราโอเกะที่อยู่ตามห้างสรรพสินค้า (ห้องคาราโอเกะในร้านสวีคโบว์ลิง ห้างสรรพสินค้าซีคอนแอสควร์) ซึ่งมีความสะดวกในการเข้าใช้บริการและเป็นส่วนตัว สำหรับเวลากลางคืนจะเลือกสถานบริการคาราโอเกะที่สมาชิกกลุ่มเป็นสมาชิกอยู่ (คือ แอนแอนคาราโอเกะภายในโรงแรมมณเฑียร) มีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์ บริการต่าง ๆ และมีความสะดวกสบาย มีความเป็นส่วนตัวสูง เช่น ที่บ้านของสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งโดยก่อนจะเข้าบ้านจะแวะเช่าแผ่นเลเซอร์ดีสก์ที่ต้องการเข้าไปรองที่บ้าน เนื่องจากสมาชิกกลุ่มมีอิสระเรื่องเวลาและการตัดสินใจ ประกอบกับมีรถยนต์ส่วนตัว ทำให้การเดินทางเป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว

ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยมีโอกาสติดตามกลุ่มตัวอย่างนี้ไปใช้สถานบริการคาราโอเกะ 2 สถานที่ คือ แอนแอนคาราโอเกะ ที่โรงแรมมณเฑียร และห้องเพื่อการคาราโอเกะที่บ้านของจำ สมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานบริการคาราโอเกะดังนี้ อ้อมคิดว่าสถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่มตนเลือกดังเช่นที่แอนแอนคาราโอเกะนั้น แม้จะได้รับสิทธิพิเศษหลายอย่าง มีความสะดวกสบาย แต่พบว่าบรรยากาศโดยรวมของสถานบริการนี้มักประกอบด้วยแขกผู้มาใช้บริการที่มีอายุมากกว่า มักเป็นนักธุรกิจ นักท่องเที่ยวซึ่งมีการใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างไปจากพวกเขา อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างนี้ยังคงมีทางเลือกอื่นสำหรับการเลือกใช้สถานบริการคาราโอเกะที่มีความเป็นส่วนตัวและเหมาะสมกับพวกเขาอีก

ด้วยการซื้อ เช่า แผ่นเลเซอร์ดีส์สำหรับคาราโอเกะและการเลือกใช้สื่อคาราโอเกะที่บ้านของสมาชิกกลุ่มคนใดคนหนึ่งแทน

อ้อม : “ ที่ ๆ ไปก็มักเป็นที่ ๆ เรารู้จักกันดี มันมีส่วนดีคือสะดวก และบริการดี แต่บางครั้งมันก็มีที่ไม่ดี คือบรรยากาศมันคนละอายุ ไปนั่งในหมู่คนแก่ บางทีก็ตลกดี แต่บางทีก็ตลกไม่ออก แล้วแต่นะคะ บางทีไม่ได้อยากคาราฯ หรือก แต่ไปเดินซื้อของแล้วก็ต้องเข้าร้านเทปทุกที ดันไปเจอเลเซอร์คาราฯแผ่นใหม่ ๆ เข้าก็อดใจไม่ได้ก็เช่าหรือซื้อ แล้วกรีบบกลับบ้านไปร้องกันก็มี”

เอ๋ กล่าวว่่า สถานบริการคาราโอเกะนั้นไม่มีความสำคัญในการร้องคาราโอเกะของตนเท่าไรนักโดยที่ผ่านมามาตนไม่มีส่วนในการเลือกสถานที่ โดยผู้ออกความเห็นมักจะเป็นจำ อ้อม และหนูใหญ่ สำหรับเอ๋แล้วการใช้สื่อคาราโอเกะจะสนุกหรือไม่ขึ้นอยู่กับเพลงที่แต่ละสถานที่มี ซึ่งสถานบริการคาราโอเกะที่น่าสนใจในความเห็นของเอ๋คือสถานที่ที่มีเพลงให้เลือกเป็นจำนวนมาก และมีเพลงใหม่ๆ เช่น ที่บรันสวิค ภายในห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์

เอ๋ : “สถานที่ไม่มีความสำคัญเท่าไร เอ๋ว่าต้องเป็นที่ ๆ มีเพลงใหม่ๆ เพราะเพลงสำหรับการคาราฯนั้น ส่วนใหญ่เพลงใหม่ๆ ไม่ค่อยมี อย่างช่วงนี้มีพีเบิร์ดชุดใหม่ ก็ โอ.เค.นำไป ส่วนใหญ่จำจะเป็นคนจัดการหาที่คาราฯ อาจให้ซัอนโทรไปถามก่อนว่ามีเพลงใหม่ ๆ อะไรบ้าง มีเพลงที่ต้องการร้องหรือยัง ถ้าไม่อย่างนั้นไปที่ไหนก็เหมือนกัน”

จำซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีบทบาทต่อการตัดสินใจของกลุ่มกล่าวว่าสถานบริการคาราโอเกะที่ตนและเพื่อนนิยมใช้นั้น ประเด็นที่สำคัญคือเป็นสถานบริการคาราโอเกะที่ไม่ม่ั่วสุมปลอดภัยแต่อย่างไรก็ตามการเลือกสถานที่ยังคงต้องฟังเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกกลุ่ม

จำ : “ส่วนใหญ่เวลาไปคาราโอเกะจะไปอยู่ไม่กี่ที่ ก็คือ ถ้ากับเพื่อนก็ไปที่ แอนแอน ที่โรงแรมมณเฑียร หรือ ที่บรันสวิค ซีคอนสแควร์ เพราะจะมีความรู้สึกเป็นกันเองมากกว่า สถานที่บริการสะดวกสบาย ไม่ม่ั่วสุมและทะเละ ดูเป็นส่วนตัวคือไม่ค่อยมีคนสูบบุหรี่ กินเหล้าแล้วอาละวาด บางทีก็เป็นที่บ้านอ้อมหรือ บ้านจำส่วนมากก็ใช้ตามคะแนนโหวตของเพื่อนๆมากกว่า ซึ่งเสียงโหวตออกมายังไง...แต่โดยมากมักจะไปที่แอนแอนกันมากกว่าที่อื่น”

สาเหตุอีกประการที่สมาชิกกลุ่มนิยมไปใช้สถานบริการคาราโอเกะที่แอนแอนคารา-โอเกะคือ บิดาของจำมีสถานภาพเป็นสมาชิกอยู่และจำมีความคุ้นเคยกับพนักงานต้อนรับเป็นอย่างดี ทำให้ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆมากมาย ทั้งส่วนลดค่าบริการ เช่นซื้อลงบัญชีบิดาของจำ และสั่งอาหารจากห้องอาหารจีนและคอฟฟี่ช็อปที่อยู่ข้างบนลงมารับประทานข้างล่างได้

ภายในสถานบริการแอนแอนคาราโอเกะนั้นสมาชิกกลุ่มเลือกใช้ห้องบริการคาราโอเกะแบบนั่งร่วมกับผู้อื่นสถานบริการคาราโอเกะนี้มีลักษณะพิเศษในการบริการคาราโอเกะ คือมีการให้คะแนนโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยพิจารณาจากระดับสูงต่ำของเสียงในการร้องว่าผิดเพี้ยนหรือเปล่า จังหวะถูกต้องหรือไม่ โดยในระหว่างร้องคอมพิวเตอร์จะมีคำแนะนำที่มุ่มขวาบนของจอภาพเป็นระยะ เป็นคำแนะนำและคำชมเชยภาษาอังกฤษ เช่น "A smart gentleman." "A standard voice." "It's fantastic." "Too fast." เป็นต้น เมื่อจบเพลงคอมพิวเตอร์จะให้คะแนนการร้อง โดยปกติจะมีมาตรฐานที่ 70 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดของวันนั้นจะมีคะแนนขั้นที่มุ่มขวาของจอโทรทัศน์ไปจนกว่าจะมีคนทำคะแนนได้สูงกว่า

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ห้องรวมในการร้องคาราโอเกะที่แอนแอนเพราะว่าพนักงานบริการได้ทั่วถึงกว่า ประกอบกับความสนุกสนานของสมาชิกกลุ่มนี้อยู่ที่การแข่งขันกันทำคะแนนให้ได้สูงกว่าเพื่อนและแขกคนอื่นๆ ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความตั้งใจในการร้องมาก

พฤติกรรมระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะ

การเลือกที่นั่งของสมาชิกกลุ่ม พบว่าที่แอนแอนคาราโอเกะ กลุ่มของจำจะมีตำแหน่งโต๊ะที่นั่งประจำ คือ โซฟาตัวใหญ่ ที่ตั้งอยู่แถวหน้าสุดและอยู่ตรงกับจอโทรทัศน์ขนาดใหญ่พอดี บริเวณนี้จะพาสมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ไปนั่งตำแหน่งนี้เสมอ ผู้วิจัยสังเกตพบว่า จำ อ้อม และหนูใหญ่ ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มที่ชอบคุย ชอบร้องเพลงมากที่สุดมักจะเลือกนั่งด้วยกัน เพราะลักษณะของโซฟาที่นั่งมีความยาวพอที่จะนั่ง 3 คนด้วยกันได้สบายๆ โดยที่ ซ่อนและเอ๋จะนั่งที่เก้าอี้เดี่ยวคนละมุม ในลักษณะรูปตัวยู (U)

เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มเป็นหญิงล้วนและมีอายุเฉลี่ยไม่ถึง 20 ปีในกลุ่มจึงไม่มีสมาชิกคนใดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมากจะสั่งโค้กและน้ำผลไม้ มีหนูใหญ่สั่ง มาร์การิตต้า ซึ่งเป็นเพียงคนเดียวในกลุ่มที่สั่งคอกเทล หนูใหญ่เคยดื่มเนื่องจากออกงานกับพอ แม่บ่อยครั้ง จำจะสั่งแต่เครื่องดื่มที่ไม่อัดลม เช่นน้ำส้มคั้น น้ำมะนาวปั่น เนื่องจากกำลังลดน้ำหนัก นอกจากเครื่อง

ดื่มแล้วในกลุ่มยังสั่งอาหารอื่น ๆ เช่น พอร์คชอป ข้าวมันไก่สิงคโปร์ อาหารชุดญี่ปุ่น ปอเปี๊ยะทอด ไส้กรอกทอด ยำวุ้นเส้น มาทานตลอดการคาราโอเกะ โดยจากการสังเกตพบว่าช้อนกลืนเป็นสมาชิกกลุ่มเพียงคนเดียวที่สั่งอาหารไทย เช่น ข้าวผัด ราดหน้า ข้าวมันไก่ในสถานบริการแห่งนี้ เมื่อคาราโอเกะที่บ้านของจำ ที่บ้านจะมีน้ำส้มคั้น เค้ก น้ำเขียว น้ำแดง ข้าวโพดคั่ว ข้าวเกรียบทอด หมูแดดเดียว และผลไม้สด โดยส่วนใหญ่ยังเน้นที่อาหารในการกินประกอบการคาราโอเกะเหมือนกับอยู่ในงานปาร์ตี้

ระหว่างการใช้คาราโอเกะสมาชิกกลุ่มมีการเลือกเพลงจำนวนมากทั้งเพลงภาษาไทยและภาษาอังกฤษและสมาชิกในกลุ่มทุกคนมีความต้องการในการร้องทั้งสิ้น บางครั้งแย่งกันร้องจากไมโครโฟน บางครั้งก็ร้องพร้อมกันทุกๆ คน เพลงที่เลือกส่วนมากเป็นเพลงทันสมัย เป็นเพลงไทยยอดนิยมของนักร้องใหม่ๆ ที่มีชื่อเสียงขณะนั้น โดยมากเป็นนักร้องประเภทวัยรุ่นหน้าตาดีไว้ก่อน เนื่องจากมีทำนองดนตรีที่ง่ายในการร้อง และมีจังหวะที่สนุกสนานเนื้อหาของเพลงเป็นเพลงรักสนุกสนานไม่จริงจังมากนัก ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกกลุ่มนิยมเลือกเพลงประเภทแอบรักข้างเดียวมาก เช่น เพลงมีเพียงแต่เธอร้องโดย คริสตินา อากีล่า เพลงฉันรู้ร้องโดยโบ สุนิตา เพลงรักเธอแต่เธอไม่รู้ร้องโดยลิปทักบอย ส่วนในการเลือกเพลงภาษาอังกฤษนั้น จำ และหนูใหญ่ ให้ความเห็นว่ามักเลือกเพลงที่มีความหมายดี ๆ เช่นเพลง Without You ของมารายน์ แครี่ หรือเพลงยอดนิยม เช่น I Swear, Greatest Love of All

จำ และอ้อม กล่าวถึงเพลงที่นิยมร้องในสถานบริการคาราโอเกะว่า

จำ "เพลงที่ร้องเวลาไปคาราโอเกะที่ไรจะต้องร้องทุกทีเพราะเราชอบเป็นพิเศษตรงที่เนื้อหาและความหมายของเพลงมาก อย่างเช่น เพลง Without You ของมารายน์ แครี่ เพลงนี้ชอบที่ความหมายมากเพราะมันจะพูดถึงคนที่เรารักที่เปรียบตอนที่คนที่เรารักจะจากไป ถ้าเขาไปเราก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ ซึ่งคนที่เรารักไม่จำเป็นต้องเป็นแฟน เราอาจจะหมายถึงคุณพ่อคุณแม่ก็ได้"

อ้อม "เพลงกลับใจของนูก สุทธิดา เพราะเพลงนี้จะพูดถึงว่าถ้าเราจะรักใครสักคนหนึ่งเราคงทำได้ไม่ดีถ้าเราไม่รู้จักตัวเราเองก่อน และอย่าไว้ใจใครเท่าตนเองเพราะไม่มีคนไหนจะรักคนอื่นมากกว่ารักตนเอง"

โดยระหว่างขั้นตอนการใช้สื่อคาราโอเกะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 2 นี้ไม่ค่อยมีการสนทนา มากนัก โดยเฉพาะเวลาที่ใช้คาราโอเกะในสถานที่ที่เป็นแบบห้องรวมที่แอนแอนคาราโอเกะ (โรงแรมมณเฑียร) พบว่าหัวข้อในการสนทนาไม่มีเรื่องอื่นนอกเหนือจากการคาราโอเกะเลย สมาชิกกลุ่มมักให้ความสนใจกับความสามารถในการร้องของเพื่อนตน และคะแนนของโต๊ะข้างๆ ในการร้องเพลง ทำทางตลกๆ ของแขกผู้ใช้บริการคนอื่นๆ รวมทั้งการให้คำแนะนำสมาชิกในกลุ่มถึงเคล็ดลับในการร้องเพลงต่างๆ

นอกจากนี้พบว่าสมาชิกกลุ่มที่ 2 เมื่อเข้าร่วมในการใช้สื่อคาราโอเกะแล้วจะให้ความสำคัญต่อการร้องเพลง โดยจะให้ความสำคัญต่อผู้ร้องในขณะนั้นตลอดเวลาโดยขณะที่สมาชิกกลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นผู้ร้องอยู่นั้นจะแสดงความตั้งใจในการร้องมาก มีการแสดงท่าทางเหมือนกับว่าตนเป็นนักร้องจริงๆ ทั้งการจับไมโครโฟน การเปล่งเสียง การร้องเอื้อน หลังตาในขณะที่ร้องเอามือป้องหูเพื่อให้ได้ยินเสียงร้องของตนชัดเจนขึ้น

ส่วนสมาชิกในกลุ่มให้ความสำคัญต่อผู้ร้องในขณะนั้นตลอดเวลาโดยที่สมาชิกที่ไม่ได้ร้องจะทำให้หน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีและให้ความช่วยเหลือกับผู้ร้องเพลงอยู่ ในกรณีที่ผู้ร้องไม่สามารถร้องเพลงบางท่อนได้ เมื่อเพื่อนร้องจบสมาชิกในกลุ่มจะแสดงความยินดี เมื่อผลคะแนนเป็นที่น่าพอใจจะตบมือให้ หรือ ถ้าคะแนนไม่ดีจะปลอบใจ อีกทั้งยังมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันถึงการร้องของเพื่อนที่เพิ่งร้องจบ เช่น จำ แนะนำอ้อมให้ร้องเพลงโดยเอาไมโครโฟนห่างปากมากขึ้น แนะนำหนูใหญ่ว่าเป็นผู้ที่มีเสียงโทนต่ำควรเลือกเพลงให้เหมาะสม ไม่ควรเลือกเพลงที่นักร้องมีเสียงสูงอย่างเช่น นัทมีเรีย

ในเรื่องการจ่ายเงินของสมาชิกกลุ่มนี้จะไม่ให้ความสำคัญกับส่วนต่างในการจ่ายเงินมากนัก ใครจะให้เท่าไรก็ได้แต่บุคคล นอกจากนี้ในบางครั้งอาจมีการลงบัญชีของผู้เป็นสมาชิกหรือใช้เครดิตการ์ดจ่ายไปก่อนแล้วจึงมาหารคืนกันทีหลัง

จำ "เอาการ์ดพ้อจ่ายคะเป็นการ์ดเสริม แล้วก็เก็บตั้งค์
ที่เพื่อนๆ คืนมาไว้ใช้ เป็นวิธีหาเงินอีกแบบ"

พฤติกรรมภายหลังการใช้คาราโอเกะ

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่า กิจกรรมภายหลังการคาราโอเกะนั้นขึ้นอยู่กับเวลาในขณะนั้นหากยังไม่ค่ำ ไม่ตึกเกินไปก็อาจจะไปเดินซื้อของกันต่อ หากเป็นวันศุกร์หรือเสาร์ มักจะกลับบ้านเลยโดยสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนจะมีพาหนะเป็นของตนเองจึงแยกย้ายกันกลับไป

จากการเก็บข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ 2 นี้ นอกจากจะใช้คาราโอเกะเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง โดยได้รับความสนุกสนานจากการร้องเพลง การฝึกทักษะการร้องและได้สวมบทบาทการเป็นนักร้องชั่วคราวแล้ว สมาชิกกลุ่มได้ใช้คาราโอเกะในฐานะที่เป็นการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เช่น การได้แสดงออกในที่สาธารณะ ทำให้เกิดความเชื่อมั่น จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ และ ทำให้ได้รู้จักกับเพลงใหม่ๆ มากขึ้นด้วย

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คาราโอเกะในการสร้างความสนิทสนมระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยกันเอง โดยการร้องเพลงคาราโอเกะและความสามารถในการร้อง ตลอดจนการใช้คาราโอเกะในการแสดงฐานะทางสังคม ล้วนแล้วแต่เป็นการก่อให้เกิดการยอมรับภายในกลุ่มและเป็นการสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยกันทั้งสิ้น

สถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่ม 2 เลือกใช้

(1) แอนแอนคาราโอเกะ (AN AN Karaoke)

แอนแอนคาราโอเกะ เป็นสถานบริการสำหรับการคาราโอเกะระดับสูงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโรงแรมมณเฑียร ตั้งอยู่ชั้นใต้ดิน แยกที่ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นสมาชิก และมีความคุ้นเคยกับสถานที่และคุ้นเคยกับสมาชิกคนอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีแขกที่เป็นชาวต่างประเทศอีกจำนวนหนึ่ง

เวลาเปิด - ปิด

เวลา 17.30 น. ถึง 01.00น. ทุกวัน

สมาชิก

เมื่อสมัครเป็นสมาชิกแล้วจะได้ส่วนลด 10% ทุกครั้งที่มาที่นี่ อัตราค่าสมาชิก แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

แบบที่ 1. อัตราค่าสมาชิก 15,000 บาท ต่อ 1 ปี ใ้ชื่อได้ 1 ชื่อ
สามารถเปิดสุรตาต่างประเทศ ยี่ห้อจอห์นนี่ แบล็คเลเบิลได้ 7 ขวด และ มิกเซอร์ (ซึ่งประกอบด้วย
โซดา ใ้ค้กหรือน้ำเปล่า) ฟรี 28 คาราฟ (เหยือกทรงสูง)หรือ สุรตาต่างประเทศยี่ห้อสวิงซึ่งมีราคา
และ คุณภาพสูงกว่าแบล็คเลเบิลได้ 5 ขวด กับมิกเซอร์ 20 คาราฟ

แบบที่ 2. อัตราค่าสมาชิก 25,000 บาท ต่อ 1 ปี ใ้ชื่อในการเป็นสมาชิกได้ 5 ชื่อ
เปิดสุรตา ยี่ห้อแบล็คเลเบิลได้ 13 ขวด มิกเซอร์ได้ 52 คาราฟ

ลักษณะของสถานที่

แบ่งบริเวณให้บริการเป็น 2 ส่วน มีส่วนของห้องส่วนตัว (Private Room)และ บริเวณ
ห้องโถงสำหรับร้องคาราโอเกะร่วมกันมีบริเวณกว้างขวาง

ห้องส่วนตัวสำหรับคาราโอเกะ

มี 9 ห้อง มีรายละเอียดดังนี้

ห้อง R.1 มีขนาดใหญ่ที่สุด จุแขกได้ 30 คน

ราคาในวันอาทิตย์ ถึง พุธ คืนละ 3,000 บาท

ราคาในวัน ศุกร์ และ เสาร์ คืนละ 4,000 บาท

ห้อง R.2 ถึง ห้องR.4 จุแขกได้ 6-8คน ราคาคืนละ 1,400 บาท

ห้อง R.5 จุแขกได้ 6 คน ราคาคืนละ 1,000 บาท

ห้อง R.6 และ R.7 จุแขกได้ 15 คน ราคาคืนละ 1,600 บาท

ห้อง R.8 และ R.9 จุแขกได้ 10 คน ราคาคืนละ 1,400 บาท

ห้องโถง

มีบริเวณกว้างขวาง มีขนาดประมาณ 10X30 เมตร มีโต๊ะรับรองได้ มากกว่า 10 ตัว
เพื่อให้บริการคาราโอเกะ และมีส่วนเป็นบาร์สำหรับนั่งดื่มอย่างเดียวยสำหรับผู้ที่มาคนเดียวหรือ
สองคน หน้าประตูทางเข้ามีเคาน์เตอร์สำหรับต้อนรับแขก เมื่อเดินเข้ามาจะเห็นจอภาพขนาด
ใหญ่ประมาณ 100 นิ้ว ตั้งอยู่ด้านหน้าเป็นบริเวณเวทียกระดับ และ ในบริเวณเดียวกันยังมีจอ
โทรทัศน์ขนาดกลาง 21 นิ้วแขวนบนเพดาน อีก 13 เครื่อง แก้อั้วนม และ โซฟาสำหรับ
คาราโอเกะทุกโต๊ะหันหน้าไปทางจอโทรทัศน์เหมือนกันหมด ด้านหลังเป็น บริเวณจัดเตรียมเพลง

โต๊ะ แต่ละตัวอยู่ห่างกันพอประมาณแต่สามารถมองเห็นกันได้หมด บริการจะนำรายชื่อ
เพลง เป็นแฟ้มขนาด A4 หน้าประมาณ 0.5 นิ้ว จำนวน 2 เล่ม พร้อมกับแผ่นกระดาษเล็กๆ
สำหรับจดรหัสเพลงที่ต้องการ หนึ่งแผ่นจดได้ 4 เพลง เล่มหนึ่งเป็นภาษาไทย อีกเล่มเป็นเพลง
ภาษาอังกฤษและภาษาจีน

เมื่อจบเพลงจอกภาพก็ขึ้นข้อความประเมินการร้องเป็นภาษาอังกฤษ และ มีการให้คะแนน จากคะแนนเต็มร้อย ในส่วนของบริเวณห้องโถงไม่คิดค่าเพลง แต่จะคิดราคาตามเครื่องตี๋มที่สั่งไปซึ่งมีราคาเท่ากับเครื่องตี๋มในโรงแรมชั้นหนึ่งทั่วไป

(2) บ้านของจำ

ที่ตั้ง และ รายละเอียด

บ้านของจำอยู่บริเวณ ถนนสิรินธร ฝั่งธนบุรี ห่างไกลจากตัวเมืองและบริเวณมหาวิทยาลัยมาก แต่มีความสะดวกสบายไม่แพ้สถานบริการคาราโอเกะระดับสูง ห้องสำหรับใช้ในการคาราโอเกะเป็นส่วนหนึ่งของห้องโถงชั้น 2 ซึ่งจัดเป็นพื้นที่เฉพาะมีพื้นที่รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาด 4 เมตร คูณ 10 เมตร พื้นที่ส่วนนี้ตกแต่งไว้เพื่อความบันเทิงภายในบ้านโดยเฉพาะ ประกอบด้วย โทรทัศน์ขนาด 100 นิ้ว เครื่องเล่นเลเซอร์ดีสก์ เครื่องเล่นวีดีทัศน์ และเครื่องปรับแต่งเสียงสำหรับการคาราโอเกะ และการฟังเพลง มีลำโพงขนาดใหญ่ 8 ตัวรอบๆห้อง และมี 2 ตัวติดอยู่ที่มุมซ้าย ขวาด้านหลังที่นั่ง ที่นั่งเป็นโซฟาขนาดกลางนั่งได้ 3 คน จำนวน 2 ตัว และโซฟาแบบนอนได้ 1 ตัวด้านข้างโซฟาด้านหนึ่งเป็นชั้นสำหรับเก็บวางเทปวีดีโอ และ แผ่นเลเซอร์ภายในห้อง เป็นพื้นไม้ มีเครื่องปรับอากาศ และ ติดผ้าม่านมิดชิด ในการใช้คาราโอเกะ จะมีอัลบั้มสำหรับเลือกเพลง 1 เพลงประกอบด้วยสำเนารายชื่อเพลงปรากฏอยู่ด้านหลังเทปคาราโอเกะ โดยจะเรียงจากความเก่าไปใหม่ ไมโครโฟนที่ใช้มีให้เลือก 4 ตัว มีไมโครโฟนไร้สาย 1 ตัว ซึ่งจำใช้ประจำ ที่เหลือจะเสียบกับเครื่องเล่น ซึ่งเสียบได้ที่ละ 2 ตัว ขณะที่ร้องเพลงคาราโอเกะอยู่นั้น เด็กรับใช้จะนำอาหารและเครื่องตี๋มมาให้เป็นระยะ และถ้าต้องการอะไรเพิ่มเติมก็โทรศัพท์ภายในสั่งได้

กลุ่มตัวอย่างที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ 3 นี้ สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยธนภฤติ สุธยา สมชาย พงษ์ และ ไข่ เป็นผู้ชายทั้งหมด สมาชิกในกลุ่มมีมอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะ ประกอบอาชีพแตกต่างกันไปในบริษัทเอกชน สมาชิกส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว และทำงานอยู่บริษัทเดียวกัน (ดูตาราง 4.3) เนื่องจากในแต่ละเดือนต้องออกต่างจังหวัดบ่อยครั้ง ดังนั้นการใช้สื่อคาราโอเกะแต่ละครั้งจึงเป็นการพบปะสังสรรค์อย่างครบถ้วนของสมาชิกในกลุ่ม นอกเหนือจากการตี๋มเหล่าทั่วไปซึ่งกระทำกันบ่อยครั้งในช่วงหลังเลิกงาน การใช้สื่อคาราโอเกะจึงมักมีขึ้นทุกสัปดาห์สิ้นเดือน อาจจะทำต่อเนื่องถึงสัปดาห์ต้นเดือน ซึ่งกิจกรรมนี้มักเป็นกิจกรรมที่ยาวนานไปจนถึงเช้าของอีกวันโดยเฉพาะ ในวันศุกร์

ตารางที่ 4.3

ตารางแสดงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของสมาชิกกลุ่มที่ 3

	หนุ่ม	ไก่อ	พงษ์	สมชาย	สนธยา	ธนฤติ
เพศ/ สถานภาพ	ชาย/ แต่งงาน	ชาย/ แต่งงาน	ชาย/ โสด	ชาย/ แต่งงาน	ชาย/ แต่งงาน	ชาย/ โสด
อายุ	22	26	19	23	25	22
เครื่องมือ สื่อสาร	- เพจเจอร์ - โทรศัพท์ มือถือ -มอเตอร์ไซด์	- เพจเจอร์ - โทรศัพท์ มือถือ -มอเตอร์ไซด์	- เพจเจอร์ -มอเตอร์ไซด์	- เพจเจอร์	- โทรศัพท์ มือถือ -มอเตอร์ไซด์	- เพจเจอร์ -มอเตอร์ไซด์
รายได้	10,000	10,000	7,000	8,000	10,000	มากกว่า 7,500
การ ศึกษา	ปวช.	ปวช.	ม.6	ม.3	ม.3	ม.6
ภูมิลำเนา อาชีพ	สุพรรณบุรี ส่งเอกสาร	หนองบัวลำภู ช่างอิเล็กทรอนิกส์	สุพรรณบุรี ส่งเอกสาร	หนองบัวลำภู พนักงานขับ รถ	สกลนคร พนักงานขับ รถ	หนองบัวลำภู พนักงานขับ รถ

*หมายเหตุ สมชายมาร่วมเพียงครั้งเดียว

ไก่อเป็นสมาชิกคนสำคัญของกลุ่มตัวอย่างในการก่อตั้งกลุ่ม รวบรวมสมาชิกเข้าด้วยกัน เขามีอายุมากกว่าคนอื่นๆ และเข้าร่วมแข่งมอเตอร์ไซด์ด้วย เขาไม่พูดมากและไม่เล่ารายละเอียดถึงตัวของเขามากนักเนื่องจากเขาไม่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ แต่จากการสอบถามบุคคลรอบข้างทำให้ทราบว่า ไก่อมีภาระทางบ้านที่ต้องส่งเสียมากมาย และยังมีลูกอายุ 6 ขวบที่เพิ่งเข้าชั้น ป.1 ปีนี้ และเมียไม่ได้ประกอบอาชีพ เงินจึงเป็นสิ่งสำคัญ รายได้ประจำเกือบทั้งหมดเขาจะส่งให้ครอบครัว ส่วนที่เหลือจากการกินอยู่แล้วเพื่อนในกลุ่มมีส่วนช่วยเหลือทางให้ทั้งสิ้น โดยพงษ์เป็นคนชักนำให้ไก่อลงแข่งรถ ภายหลังจากการทำความรู้จักสนิทสนมกันได้ไม่ถึงปี รายได้จากการแข่งรถเป็นจำนวนเงินที่สูงถึงครั้งละ 2-3 หมื่นบาท ส่วนนี้เมื่อแบ่งสรรจำนวนคนลงแข่งแล้วจะเหลือไว้เป็นกองกลางประมาณ 5-6 พันบาท โดยที่พงษ์เป็นคนเก็บ ซึ่งไม่มีการชี้แจงรายละเอียดการใช้จ่ายที่แน่นอน โดยมากจะบอกคร่าว ๆ ว่าใช้จ่ายอะไรไปบ้าง และเงิน

จำนวนนี้เองที่เป็นเงินต้นทุนในการกินดื่มแต่ละครั้ง นอกจากนี้ความถี่ในการมาใช้คาราโอเกะนั้นก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินในกระเป๋า เนื่องจากพวกเขาสามารถลงบัญชีไว้ก่อนได้

สมาชิกที่ชักนำกิจกรรมคาราโอเกะเข้ามาเป็นกิจกรรมหนึ่งของกลุ่มคือ หนู่ม แต่เดิมกลุ่มนี้ประกอบด้วยสมาชิกกลุ่ม คือ หนู่ม ไก่ และสนธยา ต่อมาพงษ์เพิ่มเข้ามา ก่อนจะรู้จักกิจกรรมคาราโอเกะกลุ่มนี้นิยมดื่มสุรา นั่งฟังเพลงตามร้านอาหารทั่วไป โดยระยะแรกนั้นยังไม่นิยมดื่มกินที่ร้านใดร้านหนึ่งเป็นพิเศษ ต่อมาหนู่มได้พบกับธนภุติซึ่งมีวงดนตรีเล่นประจำอยู่ที่ร้านสมัครใจ และเกิดคุยถูกคอกันจึงนิยมมาดื่มกินที่ร้านสมัครใจนับแต่นั้น ต่อมาทางร้านประสบภาวะขาดทุนจึงล้มเลิกการเล่นวงดนตรีสดไปและนำคาราโอเกะเข้ามาเป็นบริการส่วนหนึ่งแทน ผลจากการยกเลิกวงดนตรีสดทำให้ธนภุติตกงานและได้รับความช่วยเหลือจากหนู่มและไก่ในการพามาสมัครงานที่บริษัทในปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ร้านสมัครใจ ยังคงเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์ของสมาชิกกลุ่มนี้อยู่เสมอ

พฤติกรรมก่อนการใช้สื่อคาราโอเกะ

วัตถุประสงค์ในการใช้คาราโอเกะของกลุ่มนี้อยู่ที่การได้รวมกลุ่มกันและร้องเพลง ดื่มเหล้าขมใจ ซึ่งทำให้เกิดกำลังใจที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆต่อไป นอกจากนี้มีวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่จะได้รับการคาราโอเกะ คือเพื่อความบันเทิง และการร้องเพลงยังมีส่วนสำคัญในการบรรเทา และผ่อนคลายอารมณ์และความรู้สึกเครียดจากการทำงานและปัญหาต่างๆ ที่พวกเขาพบเจอมาอีกด้วย ทั้งในกรณีของพงษ์ ไก่ และสนธยา ผู้ใช้คาราโอเกะกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ซึ่งมักจะใช้คาราโอเกะก่อนการแข่งขันรถมอเตอร์ไซค์ที่กำลังจะเกิด

สนธยา: “ การร่วมร้องเพลงนั้นทำให้รู้สึกคลายเครียด โดยเฉพาะ

ก่อนไปแข่งนี่จำเป็นนะ ต้องกินเหล้าขมใจ ไม่ใช่วากลัว แต่ต้องทำให้ใจสงบไม่วอกแวก ร้านนี้อยู่ไม่ไกลจากที่แข่ง การที่เราได้รวมกลุ่มทำอะไรด้วยกันก่อน ทำให้รู้สึกว่าเราเป็นเพื่อนกันจริง ๆ มาด้วยกันไปด้วยกันอะไรอย่างนี้”

พงษ์กล่าวว่า การร้องเพลงคาราโอเกะนั้นเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความมั่นคงให้กับจิตใจเป็นการสร้างกำลังใจจากการได้ร้องเพลงระบายความเครียด ร่วมกับการดื่มสุราทำให้รู้สึกผ่อนคลายความกังวลลงได้ และพวกเขายังอาศัยกิจกรรมคาราโอเกะในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเรื่องรถมอเตอร์ไซค์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วย

พงษ์ : " ร้องเพลงไปนี่ บางทีจำไม่ได้ว่าร้องอะไรไป จุดสำคัญคือต้อง
ปลุกใจให้อีกทีม พร้อมทั้งจะไปสู้กับเขา มีความรู้สึกเป็นลูกผู้
ชาย คิดว่าไปคาราโอเกะเพื่อตรงนี้มากกว่า เหมือนเขาร้อง
เพลงเชียร์อะไรอย่างนั้น แล้วก็ยังได้วางแผนกลยุทธ์ในการเชียร์
โดยเฉพาะ เมื่อต้องไปเจอของแข็ง พวกคนเก่งๆ แรงเราอาจจะ
สู้เขาไม่ได้ แต่เราต้องมีวิธีมีเทคนิคในการขับ"

วัตถุประสงค์และความคาดหวังเบื้องต้นที่จะได้รับจากการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัว
อย่างที่ 3 พบว่ามีความคาดหวังในการใช้สื่อคาราโอเกะ เพื่อบรรเทา ความเครียดจาก ชีวิต และ
เหตุการณ์ประจำวัน นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมในการพบปะสังสรรค์ภายในกลุ่ม

ในกลุ่มที่ 3 นี้สมาชิกกลุ่มนิยมไปสถานบริการคาราโอเกะเพียงแห่งเดียว คือร้านข้าวต้ม
"สมัครใจ" เป็นสถานบริการคาราโอเกะระดับล่างมีขนาดไม่ใหญ่นักเปิดบริการควบคู่ไปกับร้าน
อาหาร เปิดบริการคาราโอเกะแบบห้องรวมโดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันร้องในแต่ละโต๊ะ ผู้ที่ชัก
นำร้านสมัครใจนี้ให้แก่สมาชิกในกลุ่มคือ ธนกฤติและหนุ่มก่อนที่เขาจะทำงานเป็นคนขับรถใน
ปัจจุบันนี้ เขาเคยเป็นนักดนตรีที่ร้านสมัครใจมาก่อน ภายหลักร้านประสบภาวะขาดทุนจึงเลิก
จ้างวงดนตรีและนำเอาระบบคาราโอเกะมาใช้แทนเขาก็ยังวนเวียนกับร้านนี้อยู่จนได้พบกับหนุ่ม
และเกิดคุยถูกคอกันหนุ่มจึงพามาสมัครงานเป็นคนขับรถในที่ทำงานปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานี้ใช้บริการร้านสมัครใจคาราโอเกะเป็นเวลาประมาณ 3 ปีแล้วจึง
เกิดความคุ้นเคยกับสถานที่และเจ้าของร้านเป็นอย่างดี และมีการช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน
ระหว่างเจ้าของร้านและสมาชิกกลุ่มมาโดยตลอด ใ้เคยนำญาติของตนมาฝากทำงานเป็น
พนักงานเสิร์ฟที่นี่ด้วย กลุ่มนี้ได้รับสิทธิพิเศษหลายอย่าง เช่น ไม่คิดค่าเพลงเป็นเพลงแต่จะ
คิดราคาเหมา 100 บาทต่อ 4 คน ถ้ามีคนมากกว่านั้นจะคิดราคา 200 บาท สามารถนำเหล่า
จากนอกร้านมาเปิดได้ฟรี ถ้าไม่มีเงินก็เซ็นลงบัญชีไว้ก่อนได้

ร้านสมัครใจจึงเป็นร้านของกลุ่มนี้อย่างแท้จริง ซึ่งนอกจากจะเป็นสถานที่สำหรับ
การคาราโอเกะแล้ว กลุ่มยังใช้สถานที่ที่เป็นแหล่งรวมของสมาชิกในกลุ่มโดยที่ไม่ต้องนัดหมายกัน
มาก่อน ภายหลังจากการทำงานกลุ่มมักจะมาพบเจอกันที่ร้านสมัครใจโดยที่ต่างคนต่างมาเจอ
กัน โดยมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ ด้วย นอกเหนือจากการร้องเพลงอย่างเดียว

ในการเลือกสถานบริการคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นี้ดูเหมือนจะไม่มีตัวเลือกใดเลย พวกเขานิยมมาที่ "สมัครใจ" เพียงแห่งเดียว เนื่องจากมีความคุ้นเคยกับสถานที่และเจ้าของร้านเป็นอย่างดี

หนุ่ม : " หลังเลิกงานแล้วจะมาที่ร้านนี้เสมอทุกวันเลยก็ว่าได้ เป็นเหมือนบ้านเพราะรู้จักเขาไปหมด เจ้าของ พนักงาน แล้วก็แขกโต๊ะอื่น บางทีก็รู้จัก มันไม่มีที่อื่นที่ติดกว่านี้แล้ว มานั่งดื่ม นั่งดูทีวี. แล้วก็ร้องเพลงสักหน่อย บางทีเจอเพื่อนน้อย ก็ดีไปอย่าง เราได้ร้องเพลงมากหน่อย"

หนุ่มกล่าวถึง "ความคุ้นเคย" ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานบริการคาราโอเกะแห่งนี้กลายเป็นสถานที่ที่เขาใช้เพื่อความบันเทิงเพียงแห่งเดียวในปัจจุบันเช่นเดียวกับสนธยาซึ่งมีความรู้สึกอย่างเดียวกันทำให้พวกเขา รวมกลุ่มด้วยกันได้จากความชอบที่คล้ายคลึงกัน

สนธยา: " ไม่รู้เป็นไง ไปที่อื่นที่ไหนก็แล้วแต่ต้องมาจบที่นี้ทุกที ที่นี้เวลาขับรถ (เจ้านาย) ผ่านเหลือบดูก็เห็นแล้วว่ามีใครอยู่บ้าง ไม่มีการโทรนัด รู้อยู่แล้วว่าต้องเจอ เพลงก็มีเยอะนะ สาวเสิร์ฟก็สวย (หัวเราะ) ไม่หรอกเป็นเหมือนที่สังสรรค์ของพวกผมมากกว่า สิ่งจริง ๆ เพราะอยู่กันข้ามวันข้ามคืน"

นอกเหนือจากเป็นร้านดื่มกินและร้านคาราโอเกะแล้ว "สมัครใจ" เป็นเหมือนสถานที่ที่บุคคลภายนอกสามารถติดต่อพงษ์และเพื่อนกลุ่มนี้ได้ ในการนัดหมายเพื่อลงแข่งมอเตอร์ไซค์ ครั้งอื่น ๆ ที่แทรกเข้ามาโดยปัจจุบันทันสมัย หากไม่เจอพงษ์และเพื่อน เขาก็จะฝากเบอร์ไว้กับพนักงาน หรือคนที่ร้านให้ติดต่อกลับ ธนกฤติเป็นสมาชิกอีกคนหนึ่งของกลุ่ม ซึ่งแต่เดิมเคยมีสถานะเป็นนักดนตรีประจำของที่ร้านนี้ ภายหลังร้านต้องยกเลิกการเล่นดนตรีสดไป และเอาเทคโนโลยีคาราโอเกะมาทำแทน ทำให้เขาต้องตกงานและได้สมาชิกในกลุ่มนี้ฝากงานให้ ธนกฤติชอบการร้องเพลงมากและกลับมาร้านนี้เสมอ ๆ

พฤติกรรมระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะ

ลักษณะของสถานที่นั้นจัดวางที่นั่งแต่ละตำแหน่งในลักษณะเหมือนโต๊ะกินข้าวโดยทั่วไป การร้องเพลงคาราโอเกะกระทำโดยที่ กลุ่มตัวอย่างบางคนนั่งหันหลังให้จอโทรทัศน์ โดยมาก พงษ์ ภา และ สนธยา จะเลือกที่นั่งที่ด้านหัวโต๊ะ ในขณะที่ หนุ่ม ธนกฤติ และสมชาย มักจะเลือกที่ด้านริมทางเดิน เนื่องจากในระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะ จะมีการเดินไปมาระหว่าง

เคานเตอร์น้ำ เคานเตอร์จัดเพลงอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามตำแหน่งที่นั่งของกลุ่มนี้ไม่จำกัดแน่นอน เพราะเมื่อมีสมาชิกในกลุ่มลุกไปเข้าห้องน้ำ คนอื่นๆก็จะลุกนั่งเปลี่ยนแปลงที่นั่งตามความพอใจเมื่ออยากคุยกับสมาชิกคนอื่นที่นั่งห่างออกไป

จากการสังเกตการณ์ การเริ่มรวมตัวของพวกเขานั้นไม่มีพิธีรีตรองมาก เนื่องจากเป็นที่รู้จักกันในกลุ่ม ในวันศุกร์เมื่อเลิกงานแล้วจึงมักจะมาเจอกันที่ร้านเลยตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00น. เป็นต้นไป สมาชิกที่มาถึงก่อนก็ดื่มสุราสั่งกับแกล้มประเภทถั่วและยาไปเรื่อยๆ ในตอนค่ำนี้ร้านสมัครใจยังไม่เปิดบริการคาราโอเกะแต่จะเปิดเป็นร้านขายอาหารและสุรา

จากการสังเกตพบว่าสมาชิกในกลุ่มนี้ดื่มสุราทุกประเภทโดยมากดื่มหงส์ทองสุราไทย ซึ่งมีราคาถูกที่สุด และแสงทิพย์ ซึ่งมีราคาแพงกว่าหงส์ทองเล็กน้อย นอกจากนี้บางครั้งเจ้านายของหนุ่มสมาชิกของกลุ่มจะให้สุราต่างประเทศประเภทเกรดรอง เช่น สเปย์ รอยัลและฮันเตอร์มาอยู่เสมอ การดื่มสุราของกลุ่มนี้มีปริมาณมาก คือแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่า 2 ขวดกลม ทำให้กลุ่มไม่สามารถดื่มสุราต่างประเทศจำพวกเรด เลเบิลและแบล็ค เลเบิลได้ เนื่องจากมีราคาแพง ในวันปกติเขาจะกำหนดเวลากลับบ้านด้วยจำนวนสุรา เช่นวันนี้หมดแบบนี้แล้วจะกลับ วันศุกร์นานหน่อย จบกลมนี้แล้วกลับบ้าน เป็นต้น ในกลุ่มมีสมาชิกที่นิยมการดื่มสุราเป็นหลัก คือหนุ่ม ธนกฤติ ไก่ และสมชาย พวกเขาจะมาคาราโอเกะและดื่มกินจนเมาจัด ในขณะที่พงษ์และสนธยาจะดื่มอย่างระมัดระวังมากกว่า เนื่องจากต้องแข่งรถต่อ

เวลาประมาณ 20.00 น. ร้านสมัครใจจะเริ่มเปิดบริการคาราโอเกะด้วยการปิดไฟนีออนสีขาว และเปิดไฟนีออนสีชมพูแทน พนักงานจะนำรายชื่อเพลงสำหรับการร้องคาราโอเกะมาวางไว้ที่โต๊ะลูกค้า หลังจากนั้นผู้ที่ร้องเพลงจดชื่อเพลง ชื่อนักร้องและหมายเลขโต๊ะของตนส่งให้พนักงาน เมื่อถึงคิวของโต๊ะใดพนักงานจะเอาไมโครโฟนไร้สายไปส่งให้ซึ่งจะร้องได้ 3 เพลงต่อ 1 รอบ

ลักษณะการเลือกเพลงของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 จะเลือกเพลงที่ผู้ชายเป็นผู้ร้องมักมีทำนองสนุกสนาน นานครั้งจึงจะมีเพลงช้า เพลงโดยทั่วไปนั้นมีทั้งเพลงลูกทุ่ง เพลงเพื่อชีวิต และ เพลงไทยยอดนิยมซึ่งมักเป็นเพลงของกลุ่มวงดนตรีมากกว่าเป็นนักร้องเดี่ยว เพลงที่นิยมร้องกันมากในกลุ่มได้แก่ เพลงที่ร้องโดยวงคาราบาว พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ วงโลโซ รายชื่อเพลงหาดูได้ในภาคผนวก ข.

นอกจากนี้สมาชิกในกลุ่มให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า การเลือกเพลงที่มีเนื้อหาถูกใจตนเองตลอดนั้นเป็นสิ่งที่ไม่นิยมกระทำ นั่นคือในการเลือกเพลงนั้นสมาชิกในกลุ่มมักจะคำนึงถึงความรู้สึกของเพื่อนคนอื่นๆในกลุ่มด้วย โดยมีความรู้สึกว่าการร้องเพลงที่มีเนื้อหา มีดนตรีเศร้า ออกหัก หลากๆเพลง จะทำให้สมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มเกิดความเบื่อ ทำให้กิจกรรมไม่สนุก ทั้งที่บางครั้งอยากร้องแต่ด้วยความเป็นผู้ชายทำให้ไม่สามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกเศร้าได้เต็มที่

นอกจากการร้องเพลงและการดื่มกินแล้ว สถานบริการคาราโอเกะยังเป็นที่ที่สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนทัศนคติ สั่งสอน พูดคุยในเรื่องของสมาชิกแต่ละคนมากกว่าที่อื่นๆ เนื่องจากสมาชิกกลุ่มมักจะนัดพบกันที่นี่เป็นประจำโดยเฉพาะในคืนวันเสาร์ ก่อนที่สมาชิกกลุ่มจะลงแข่งรถ ซึ่งจะมีการแลกเปลี่ยนความเห็นต่างๆที่เกี่ยวกับรถมอเตอร์ไซด์ ผู้ที่มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นและ สนทนาส่วนใหญ่คือ พงษ์ ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการแข่งรถมานานกว่าคนอื่นๆในกลุ่ม เขาจะเป็นคนให้คำแนะนำกับสนธยาซึ่งยังมีประสบการณ์การแข่งไม่มากนัก สมาชิกกลุ่มทั้ง 2 คนนี้มักจะนั่งใกล้กัน พงษ์จะเล่าถึงเรื่องนักแข่งคนอื่นๆที่น่าจับตามอง ตลอดจนเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยในการแข่งขัน นอกจากเรื่องแข่งรถเพื่อเงินแล้วบางครั้งของรางวัลจะมีมูลค่าเป็นผู้หญิง ซึ่งแต่ละครั้งกลุ่มของผู้แข่งต้องจัดหากันไว้ล่วงหน้า การสนทนาเรื่องแข่งรถนั้นมักเกิดขึ้นกับกลุ่มผู้ที่ลงแข่งซึ่งได้แก่ สนธยา ไก่และ พงษ์ ซึ่งทั้งสามคนจะให้ความสำคัญกับการพูดคุยและการดื่มมากกว่าการร้องเพลงซึ่งนานๆครั้งจะได้ร้องสักที พงษ์กล่าวถึงการขับรถมอเตอร์ไซด์แข่งที่ถนนสายสี่ (พุทธมณฑล) ซึ่งมักมีทุกวันเสาร์ โดยเฉพาะช่วงต้นเดือน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ตลอด ก่อนการแข่งขันพวกเขาทั้ง 3 คนนี้จะมาร่วมกิจกรรมคาราโอเกะกันก่อนเพื่อพบปะกับคนอื่นๆ บางครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารในวงการแข่งรถว่ามีใครจะลงแข่งบ้าง เพื่อวางแผนในการลงแข่ง นอกจากนี้ยังดื่มสุราและร้องเพลงคาราโอเกะเพื่อความหย่อนใจ บรรเทาความเครียดจากการจะลงแข่งอีกด้วย

ในขณะที่สมาชิกคนอื่นๆได้แก่ หนุ่ม ธนฤติ และสมชายนั้นไม่ค่อยเข้าไปมีส่วนในการสนทนาเท่าไรนักแต่หนุ่มจะคอยสอดแทรกมุขตลกเป็นระยะๆ ไม่ให้วงเครียดเกินไปแต่โดยมากแล้ว หนุ่ม ธนฤติ และสมชายมักมุ่งความสนใจไปที่ปริมาณสุราที่เหลืออยู่ เพลงที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ การเลือกเพลง และการแหวนึงเสิร์ฟ และการเล่าเรื่องตลก สมชายเป็นสมาชิกกลุ่มที่พูดคุยน้อยและมักจะคุยกับธนฤติเป็นภาษาอีสานซึ่งพูดเร็วและจับใจความยากผู้วิจัยสันนิษฐานว่าคงเป็นการเล่าเรื่องตลกกันเพราะมักหัวเราะเมื่อจบบทสนทนา

สำหรับการร้องเพลงคาราโอเกะนั้น หนุ่มและธนภฤติเป็นสมาชิกในกลุ่มที่มีความคุ้นเคยกับการร้องเพลงคาราโอเกะอย่างมาก ในการร้องเพลงของทั้งสองนั้นผู้วิจัยพบว่าผู้ร้องมักไม่ได้ให้ความสนใจกับจอโทรทัศน์เลย โดยจะถือไมโครโฟนหันหน้ามาทางโต๊ะอาหารและร้องเพลงไปตามทำนอง โดยอาศัยว่าเพลงต่างๆที่ตนเลือกนั้นมีความคุ้นเคย โดยที่ผลจากการร้องเช่นนี้ทำให้เขาร้องเพลงไม่ถูกต้องตามเนื้อร้องทั้งหมด ร้องตามไม่ทันและบางครั้งก็ร้องผิดท่อน ในขณะที่ร้องเพลงหนุ่มยังสามารถหยิบแก้วเหล้าดื่มไปด้วย

ในขณะที่เดียวกันสมาชิกในกลุ่มก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความสามารถในการร้องเท่าไรนัก สมาชิกกลุ่มมีความเห็นว่า การร้องเพลงดีหรือไม่ดีนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ กิจกรรมคาราโอเกะนั้นมีไว้เพื่อความบันเทิง ความสนุกสนาน ไม่ใช่การมานั่งจับผิดผู้ร้องแต่ละคน อีกทั้งการไม่สนใจผู้ที่ยังร้องอยู่ในขณะนั้นทำให้ผู้ร้องไม่รู้สึกระหำอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ความคิดเห็นของสมชาย

สมชาย : "ใครจะร้องเพลงอย่างไรมันก็เป็นเรื่องของเขา เรามาเพื่อความสนุกสนานไม่จริงจังกับมันมากนักหรอก ร้องผิดร้องถูก ร้องไม่ได้ มันก็ไม่เห็นน่าอาย สำคัญอยู่ที่ขอให้ได้ร้อง ร้องบ่อยๆก็ดีไปเอง ยิ่งเมาก็จะไปสนใจใคร"

ดังนั้นสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มจึงมุ่งเน้นความสนใจที่การดื่มกิน การสนทนามากกว่าการแสดงบทบาทเป็นผู้ฟังอย่างตั้งใจ ในขณะที่ผู้ร้องมักร้องเพลงอยู่คนเดียวไม่ค่อยมีใครสนใจ แต่ความสนใจในเพลงนั้นจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อสมาชิกในกลุ่มเริ่มเมา จึงเกิดความสนุกสนานไปกับจังหวะเพลง เริ่มร้องเพลงและลุกขึ้นเดินไปตามจังหวะโดยไม่สนใจผู้ร้อง

กิจกรรมคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นี้ใช้เวลายาวนานมาก โดยปกติแล้วจะเริ่มกิจกรรมตั้งแต่เวลาประมาณ 19.00 ไปจนถึงเวลาประมาณ 2.00 น. ยกเว้นวันที่มีการแข่งรถมอเตอร์ไซด์จะจบการใช้คาราโอเกะตั้งแต่ 23.00 น. โดยที่ภายหลังการแข่งขันแล้วสมาชิกกลุ่มอาจจะกลับมาที่ร้านอีกครั้งขึ้นอยู่กับผลการแข่งขันว่าเป็นที่น่าพอใจมากน้อยแค่ไหน

เมื่อจบกิจกรรมผู้วิจัยพบว่าการจ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นี้มักเป็นในรูปแบบเงินเชื่อ โดยการเซ็นลงบัญชีไว้ที่ร้าน

พงษ์ : " บางเดือนมากินกันไว้หลายพันเลย แล้วแข่งรถแพ้ก็ต้องเอาที่วี. เอาเครื่องเสียงไปจำนำ แล้วเอาเงินมาเคลียยอด ยังไงต้องช่วยทางร้านด้วย เพราะเขาช่วยเรามาก"

โดยสรุปจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ 3 ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกกลุ่มได้ใช้คาราโอเกะในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ในการคาราโอเกะเท่านั้น ในขณะที่ทำการใช้สื่อคาราโอเกะสมาชิกกลุ่มยังได้ใช้โอกาสนี้เป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ทศนคติ ความรู้ในเรื่องที่กลุ่มมีความสนใจ คือเรื่องมอเตอร์ไซค์ ตลอดจนใช้สถานที่คาราโอเกะเป็นสถานที่ในการนัดหมาย และ พังข้าวคราวคืบหน้าของวงการแข่งรถด้วย

กลุ่มตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่ามีการใช้คาราโอเกะในการสร้างกำลังใจจากการได้รวมกลุ่มร้องเพลง ก่อนกิจกรรมอื่นๆ เช่น การแข่งมอเตอร์ไซค์ การร้องเพลงคาราโอเกะทำให้สมาชิกกลุ่มได้รู้สึกถึงความสัมพันธ์ที่มีระหว่างกันของสมาชิกในกลุ่ม ความเป็นพวกพ้องกัน ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การใช้คาราโอเกะเพื่อเป็นกิจกรรมในการพบปะสังสรรค์ของกลุ่มในการพูดคุยปรึกษาเรื่องต่างๆอีกด้วย

ในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ใช้คาราโอเกะเพื่อประโยชน์ในด้านความบันเทิงด้วยเช่นกัน แต่จะเป็นในลักษณะที่เป็นการหลีกหนีจากความเป็นจริง ความอึดอัดและความคับข้องใจต่างๆ การคลายเครียด โดยสังเกตได้จากการอาศัยเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ร่วมกับกิจกรรมในปริมาณสูง

พฤติกรรมหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ

กิจกรรมหลังจากการคาราโอเกะนับเป็นกิจกรรมที่สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่รอคอย คือ การแข่งรถมอเตอร์ไซค์ เมื่อจบการคาราโอเกะในกลุ่มจะขึ้นรถปิ๊กอัพไปด้วยกันทั้งหมด โดยนำรถมอเตอร์ไซค์ขึ้นรถไปพร้อมกันหมด เมื่อแข่งรถเสร็จหากผลการแข่งขันเป็นที่น่าพอใจ ก็จะกลับมาดื่มเหล้ากันต่อที่ร้านนี้อีกครั้ง

สถานบริการคาราโอเกะที่กลุ่มตัวอย่างที่ 3 นิยมไป

ร้าน "สมัครใจ" ข้าวต้มและคาราโอเกะตั้งอยู่บริเวณ ริมถนนสีรินทร เป็นสถานบริการคาราโอเกะขนาดเล็ก เปิดบริการร่วมกับบริการอาหารและเครื่องดื่มเหมือนร้านเหล้าทั่วไป ร้านแบ่งเป็น 2 ส่วนคือบริเวณส่วนใหญ่สำหรับการคาราโอเกะ จุคนได้ประมาณ 30 - 50 คนโดยโต๊ะตั้งอยู่ 8 ตัว เรียงแบบขนานกับผนังห้องด้านละ 4 ตัว และด้านนอกมีโต๊ะอีก 3 ตัวอยู่ในบริเวณเดียวกัน อีกบริเวณมีขนาดเล็กกว่า แต่เดิมนั้นสามารถร้องคาราโอเกะได้อีกด้วย แต่ภายหลังส่วนนี้เป็นบริเวณที่จัดไว้เพื่อการชมโทรทัศน์แบบธรรมดาจึงมีบรรยากาศแบบร้านอาหารทั่วไป มี

โต๊ะนั่ง 5 ตัว และมีตู้ใส่เหล้าวางอยู่ด้านหน้าร้าน ภายในร้านส่วนแรก มีบริเวณใหญ่กว่า มีเครื่องโทรทัศน์สำหรับกิจกรรมคาราโอเกะ 1 เครื่องขนาด 29 นิ้ว พร้อมลำโพง ตั้งอยู่ที่ผนังด้านหนึ่ง ผนังตรงข้ามกับจอโทรทัศน์เป็นบริเวณสำหรับจัดเตรียมเพลงและคิดเงิน มีพัดลมติดผนังด้านหนึ่ง และมีแบบวางพื้น เนื่องจากเป็นร้านไม้ติดแอร์ ดูจากภายนอกเป็นร้านเปิดโล่ง ไม่มีกำแพงกันมิดชิด ไม่มีประตู มีการกั้นปูนระดับเอว เพื่อความเป็นสัดส่วนระหว่างบริเวณร้าน กับฟุตบอล

ในเวลาปกติที่ยังไม่มีการใช้สื่อคาราโอเกะ ร้านนี้จะเปิดไฟสว่างเหมือนร้านอาหารเล็กๆ ทั่วไปเมื่อเปิดบริการคาราโอเกะ จึงปิดไฟสีขาวและเปิดไฟสีชมพู ทำให้ภายในร้านมีบรรยากาศมืดสลัวลงทันที การบริการคาราโอเกะเปิดบริการแบบห้องรวมกันโดยการหมุนเวียนผลการร้องทีละโต๊ะ แต่ละครั้งร้องได้ 3 เพลง เมื่อถึงคิวบริการจะนำไมโครโฟนไร้สายมาให้ 1 ตัวพร้อมๆ กับเพลงเริ่มขึ้น

การเปิดเพลงนั้นเมื่อได้รับชื่อเพลงแล้ว บริกรจะนำรายชื่อเพลงมาให้ผู้เปิดเพลง โดยผู้เปิดเพลงจะนำมาแยกดูว่าเพลงที่เลือกมานั้นมีการขอชื่อเพลงซ้ำในโต๊ะเดียวกันหรือเปล่า จากนั้นจึงเลือกแผ่นเลเซอร์ดีสก์ หรือ วีดีโอเทปให้ตรงกับเพลงนั้น

ห้องน้ำ

บริเวณห้องน้ำอยู่ภายนอกสถานบริการ ผู้ใช้บริการจำเป็นต้องเดินออกจากห้องคาราโอเกะในส่วนที่หนึ่ง ผ่านบริเวณที่สองและ เดินเข้าไปด้านหลังซึ่งมีห้องน้ำขนาดเล็กสำหรับผู้หญิงจำนวน 2 ห้อง แบบตักน้ำราด และ ห้องน้ำชายตั้งอยู่ติดกัน ทั้งสองห้องใช้บริเวณสำหรับล้างมือล้างหน้าร่วมกัน

เวลาเปิด ปิด

เปิดร้านตั้งแต่เวลา 17.00 น. เนื่องจากร้านสมัครใจเป็นร้านข้าวต้ม ไม่ใช่สถานบริการยามค่ำคืนจึงเปิดบริการจนถึงเช้าได้ เวลาที่เปิด และ ปิดบริการนั้นมีความยืดหยุ่นได้โดยให้ความสำคัญกับผู้มาใช้บริการเป็นหลัก

การใช้สื่อคาราโอเกะ

เมื่อผู้มาใช้บริการต้องการร้องคาราโอเกะ สามารถขอเมนูเพลงจากบริกรได้ทันที ซึ่งนอกเหนือจากเมนูเพลง แล้ว บริกรจะนำกระดาษแผ่นเล็กและปากกา มาให้สำหรับจดชื่อเพลง เมื่อเลือกชื่อเพลงได้แล้วก็จดลงไปบนแผ่นกระดาษนั้น กระดาษ 1 แผ่นจดชื่อเพลงได้ 3 ชื่อ เพื่อการ

ร้องในแต่ละครั้ง หลังจากนั้นเขียนหมายเลขโต๊ะที่นั่งและส่งรายชื่อเพลงที่ต้องการร้องให้แก่บริกร เมื่อถึงคิวที่ร้องบริกรจะนำไมโครโฟนมาให้ 1 คิว ร้องได้ 3 เพลง เมื่อจบเพลงบริกรจะเก็บไมโครโฟนคืนในการร้องเพลงคาราโอเกะนั้น ผู้ร้องร้องได้ที่บริเวณโต๊ะของตนหรือจะเดินร้องไปรอบๆร้านก็ได้ อาจผลัดเปลี่ยนกันร้องภายในโต๊ะก็กระทำได้

ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งคือ การเปิดเพลงผิด พบว่าเมื่อมีการเปิดเพลงผิดนั้น ผู้เปิดเพลงจะไม่แก้ไขเนื่องจากการเปิดปิดเพลงยังทำด้วยมือ ทำให้เกิดความล่าช้า หากผู้ร้องมีการทักท้วงจะเปิดเพลงที่ถูกต้องให้ใหม่ในรอบถัดไป ในการเปิดเพลงนั้นมีความต่อเนื่องมาก เมื่อจบเพลงหนึ่ง เพลงต่อมาจะเริ่มต่อไป ดังนั้นการส่งไมโครโฟนให้ผู้ร้องโต๊ะอื่นๆ มักล่าช้า และไม่ทันตอนต้นเพลง

ราคาและ การบริการ

บริกร

บริกรเป็นวัยรุ่นหญิงมีอายุน้อย โดยเฉลี่ยประมาณ 18-20 ปี แต่ละคืน มีบริกรประมาณ 5-6 คน แต่งกายเสื้อเชิ้ตสีขาว และ กระโปรงสั้นสีดำ คล้ายเครื่องแบบนักศึกษา

สุรา

มีทั้งสุราไทยและสุราจากต่างประเทศ มีหลายระดับ ตั้งแต่ แม่โขง หงษ์ทอง แสงทิพย์ สเปียร์รอยัล เฟมัสเกราส์ เรดเลเบิล แบล็คเลเบิลราคาแตกต่างจากร้านขายปลีก 10-20 บาท ผู้มาใช้บริการสามารถนำสุรามาเองได้โดยไม่เสียค่าเปิดขวด

การคิดราคาเพลง

ปกติคิดเพลงละ 5 บาท แต่สำหรับโต๊ะเป็นขาประจำจะคิดราคาเหมา ตามแต่จำนวนแขกในโต๊ะ

ผู้ที่ใช้บริการโดยทั่วไป

ผู้ใช้บริการที่นี่ส่วนมากเป็นผู้ชาย และมีจำนวนมากขึ้นเมื่อห้างสรรพสินค้าข้างๆปิดบริการ และ บางครั้งมีเต็มร้าน เนื่องจากปิดหลังสถานบริการอื่น

เปอร์เซนต์เพลงที่มี

ส่วนใหญ่เป็นเพลงลูกทุ่ง รองลงมาเป็นเพลงลูกกรุง ซึ่งเป็นเพลงไทยทั้งสิ้น

พฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้ง 3 กลุ่มนั้นมีความแตกต่างกันไปดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 เป็นตารางเปรียบเทียบการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

ตารางที่ 4.4 ตารางการเปรียบเทียบการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่าง

	กลุ่มตัวอย่างที่ 1	กลุ่มตัวอย่างที่ 2	กลุ่มตัวอย่างที่ 3
สถานภาพทางเศรษฐกิจและทางสังคม	- ชนชั้นกลาง และชนชั้นสูงกำลังสร้างตัว	- ชนชั้นสูง - บิดามารดา มีฐานะดี	- ชั้นให้แรงงาน
สถานการณ์ และ โอกาสในการร่วมกิจกรรม	- พบปะสังสรรค์ประจำเดือน	- เพื่อความสนุกสนานทั่วไป / ปาร์ตีวันเกิด	- พบปะสังสรรค์อย่างไม่เป็นทางการ
ลักษณะการใช้	- เพื่อการฝึกซ้อมร้องเพลง - เพื่อความสนุกสนานในหมู่คณะ - โดยมากเป็นการร้องเพลงเดี่ยว	- พักผ่อน / เพื่อความสนุกสนาน - ร้องเพลงทั้งเดี่ยวและกลุ่ม	- เพื่อคลายเครียด - โดยมากต่างคนต่างร้องไม่สนใจกัน
สถานที่	- สถานบริการคาราโอเกะระดับสูงชื่อ บีเอ็มบี คาราโอเกะ บ็อกซ์ โดยใช้ห้องส่วนตัว	- สถานคาราโอเกะระดับสูงโดยเป็นสมาชิก ได้แก่ แอนแอนคาราโอเกะ ภายในโรงแรมมณเฑียรโดยใช้ห้องรวม - ห้องที่ตกแต่งสำหรับการคาราโอเกะโดยเฉพาะที่บ้านของสมาชิกในกลุ่ม	- สถานคาราโอเกะระดับล่าง ใช้ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ได้แก่สถานบริการคาราโอเกะชื่อ "สมัครใจ"
อุปกรณ์และระบบคาราโอเกะ	- ใช้คอมพิวเตอร์ในการเลือก และจัดเพลง ของสถานคาราโอเกะ - จอภาพขนาด 21 ถึง 29 นิ้ว	- เลือกเพลงใส่กระดาษยื่นให้พนักงาน และ เปิดโดยใช้เลเซอร์ดิสก์ - ที่บ้านใช้เลเซอร์ดิสก์ วิดีโอและเครื่องเสียงระบบไฮเอนด์ โทรทัศน์ขนาด 100 นิ้ว	- จดเพลงลงกระดาษให้พนักงานส่งให้ผู้จัดเปิดโดยใช้เลเซอร์และวีดิโอคารา - จอภาพยนตร์ขนาด 29 นิ้ว
เพลง	- ไทยยอดนิยม แต่ไม่ใช่เพลงที่ฮิตมากในขณะนั้น โดยมากเป็นค่ายแกรมมี่	- เพลงไทยยอดนิยมทันสมัย - ภาษาอังกฤษ	- เพลงไทยลูกทุ่งยอดนิยม และ เพลงเพื่อชีวิต
การแต่งกาย	- ธรรมดา เสื้อยืด กางเกงยีนส์ หรือเสื้อแบบสุภาพ ไม่สวมรองเท้าแตะ	- แบบสมัยนิยม กึ่งทางการ	- ธรรมดา ส่วนใหญ่เป็นเสื้อชาฟารี หรือเสื้อยืดที่อยู่ข้างใน
การจ่ายเงิน	- คนใดคนหนึ่งจ่ายไปก่อน แล้วจึงหารกันภายหลังไม่ทิ้งไว้นาน บางครั้งใช้การ์ด	- คนใดคนหนึ่งจ่ายไปก่อน ที่เหลือจ่ายเท่าไรก็ได้แล้วแต่ โดยมากมักเป็นสัดส่วนเท่ากัน มีเครดิต	- ใครมีมากจ่ายมากใครมีน้อยจ่ายน้อย ยังไม่มี ตัดไว้ก่อน
เวลาที่ใช้แต่ละครั้ง	3-4 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง หรือ น้อยกว่า	นานกว่า 4 ชั่วโมงทุกครั้ง

ตารางที่ 4.4 แสดงการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของปัจจัยต่างๆในการใช้สื่อคาราโอเกะ ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคม และฐานะทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสถานการณ์และโอกาสในการร่วมกิจกรรม ลักษณะการใช้สื่อคาราโอเกะ ความแตกต่างของสถานบริการคาราโอเกะ อุปกรณ์และระบบคาราโอเกะ เพลงที่ใช้ ปัจจัยด้านการแต่งกายของกลุ่มตัวอย่าง การจ่ายเงิน และเวลาที่แต่ละกลุ่มใช้ในแต่ละครั้ง

ปัจจัยเหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะซึ่งผู้วิจัยต้องการแสดงให้เห็นความแตกต่างของแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ประโยชน์จากการเปรียบเทียบและทำความเข้าใจต่อความหมายต่างๆที่แฝงอยู่ เพื่อการวิเคราะห์และตีความข้อมูล และทำความเข้าใจในสาเหตุของพฤติกรรมในบทต่อไป